MEGAN McDONALD

No 4

JUDY MOODY

Geleceği Görüyor

Çizimler: Peter H. Reynolds

ARTEMİS çocuk

A5/61 ★ AB4/117 ★ AB/295 ★ A/55

ARTEMİSÇOCUK

Judy Moody Geleceği Görüyor ★ Megan McDonald

Orijinal Adı: Judy Moody Predicts The Future
Genel Yayın Yönetmeni: Ilgın Sönmez Toydemir
İngilizce Aslından Çeviren: Ünver Alibey
Türkçe Düzenleme: dramaRepublic
Yaratıcı Yönetim: photoRepublic
Grafik: Karen Yardımlı
Grafik Uygulama: Merve Güven

1. Basım: Haziran 2011
ISBN: 978 - 605 - 4482 - 57- 3
Sertifika No: 10905

Hikaye © Megan McDonald, 2005
Çizimler © Peter H. Reynolds, 2005
Judy Moody Font © Peter H. Reynolds

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Alfa Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir
Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayınlanamaz

ARTEMİS YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 55 Cağaloğlu / İstanbul
Tel: (212) 515 34 20-21 Faks: (212) 512 55 76
e-posta: editor@artemisyayinlari.com
www.artemisyayinlari.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Bayrampaşa / İstanbul
Tel: (212) 674 97 25 Faks: (212) 674 97 29 Sertifika No: 12088

Genel Dağıtım: Alfa Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti.
Tel: (212) 511 55 05 Faks: (212) 519 55 00

Artemis Yayınları, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

artemisçocuk

hayvan dostu, insan canlısı, topluma yararlı, doğaya saygılı, sorumluluk duygusu yüksek, çalışkan, cesur, hayatın farkında, ileride kendi kurallarını koyup uygulayabilecek biricik çocuklar içindir. anlayan, öneren, yönlendiren, eğlendiren ve tamamlayan kitaplar yayınlar. çağdaş toplum düşüncesinin destekçisi, evrensel değerlerin takipçisidir. hayatta hikayesi olanlar kazanır ve her hikayenin bir başlangıcı var. artemisçocuk, yarattığı harikalar diyarıyla sizin ve çocuğunuzun hikayesini destekliyor. bizi çok seveceksiniz!

Judy Moody

Geleceği Görüyor

Megan McDonald

çizen

Peter H. Reynolds

ARTEMİS çocuk

Judy Moody Romanları

Judy Moody Geliyor

Judy Moody Ünlü Oluyor

Judy Moody Dünyayı Kurtarıyor

Judy Moody Geleceği Görüyor

Judy Moody DoKTor Oluyor

Judy Moody 8,5 Günde Dünyayı Dolaşıyor

Judy Moody Üniversiteye Gidiyor

Judy Moody DedeKTif Oluyor

Barbara Mauk ve Parkview Okulu'ndaki

tüm okurlar için

M.M.

Zamanın ve Uzayın Ustası Dawn Haley'ye

P.H.R.

Judy Moody Romanları

Judy Moody Geliyor

Judy Moody Ünlü Oluyor

Judy Moody Dünyayı Kurtarıyor

Judy Moody Geleceği Görüyor

Judy Moody Doktor Oluyor

Judy Moody 8,5 Günde Dünyayı Dolaşıyor

Judy Moody Üniversiteye Gidiyor

Judy Moody Dedektif Oluyor

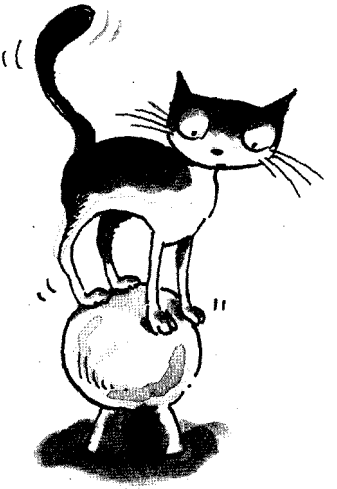
Barbara Mauk ve Parkview Okulu'ndaki

tüm okurlar için

M.M.

Zamanın ve Uzayın Ustası Dawn Haley'ye

P.H.R.

İçindekiler

Yüzük 1

Abak Mabak Yeşil Kabak 15

Kurbiş'in Çağrısı 25

Madam Moody'nin M'si 39

Uyuyan Dil Bilgisi Ustası 57

Kusursuz Beklenti 69

Antarktika 78

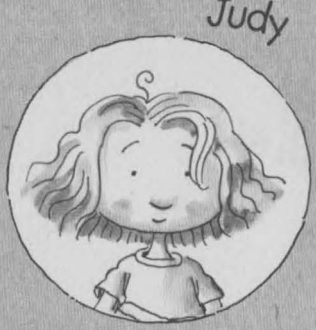
ÇÖS 88

Operasyon Gerçek Aşk 102

Kurgusal Olmayan Kehanet 116

Mor Dağların Efendisi 134

Kim

Madam M. (Moody'nin M'si.)
Diğer adıyla
Uyuyan Dil Bilgisi Ustası.

Judy'nin babası.
Spagetti pişirici.
Pati ve Pisi'ye götüren bir
numaralı şoför.

Judy'nin annesi.
T-rex kafalardan hiç
hoşlanmadığı için saç
fırçalamaya bayılır.

Judy'nin kedisi. Tahmin
etmiştiniz zaten, değil mi?

Judy'nin,
yüzüğünü yürüten,
Virginia sarmaşığı misali
küçük erkek kardeş.

Kimdir

Rocky

Judy'nin yemekten balon gibi şişen en yakın arkadaşı.

Bayan Pastel Boya

Bayan Pastel Boya.

Bay Todd

Judy'nin öğretmeni. Diğer adıyla Bay Yeni Gözlük.

Frank

Yüzük yalan söylemez. Judy'nin arkadaşı ona GERÇEKTEN aşık mı?

Jessica

Dil Bilgisi Kraliçesi Jessica Finch. Yıldızlı notların gururlu sahibi. Hiç Antarktika'ya gitmedi.

Yüzük

Judy Moody bir, iki, üç koca kase mısır gevreği yedi. Hediye yoktu. Dört, beş, altıncı kaseleri de mısır gevreğiyle doldurdu. Hiçbir şey yoktu. Yedinciye saldırdı. Sonunda aranan Sürpriz Hediye, kutudan düştü. Judy, sürpriz hediyenin kağıt ambalajını yırtarak açtı.

Bir yüzük! Tam göbeğine tuhaf bir taş yerleştirilmiş, gümüş bir yüzüktü. Bir ruh hali yüzüğü! Ve küçük bir de kart vardı.

misir gevreği
misir gevreği
misir gevreği

Kartın üstünde bir soru vardı: HANGİ RUH HALİNDESİNİZ?

Judy yüzüğü parmağına geçirdi. Başparmağını ortasındaki tuhaf taşa bastırdı. Gözlerini sıkıca yumdu. Bir, iki, üç... Yüzüğün mora dönüşmesini diledi. En iyisi mordu. Mor, *dünyanın en mutlu insanı* demekti.

Sonunda bakmaya cesaret etti. Hayır! Gözlerine inanamıyordu. Yüzük siyahtı. Siyahın ne anlama geldiğini bilmek için küçük karta bakmasına bile gerek yoktu. Siyah; *suratsız, hiç çekilmez* demekti. Çok ama çok kötü ruh halleri içindi!

Belki de yanlış saydım, diye düşündü Judy. Gözlerini kapattı ve tekrar yüzüğün taşına bastırdı. Bu sefer sadece iyi şeyler düşündü. Mutlu şeyler.

Rocky ve Frank'le birlikte, Stink'e bir oyun oynamak için tuvalete plastik bir el koydukları zamanı düşündü. Dirseğinin gazeteye çıktığı zamanı düşündü. 3T sınıfının yağmur ormanına ağaç dikmeye yetecek kadar şişe topladığı zamanı

düşündü. Mor şeyleri düşündü. Çorapları, çakıl taşlarını ve lolipopları.

Judy Moody gözlerini açtı.

Ve çok şaşırdı! Yüzük hala siyahtı.

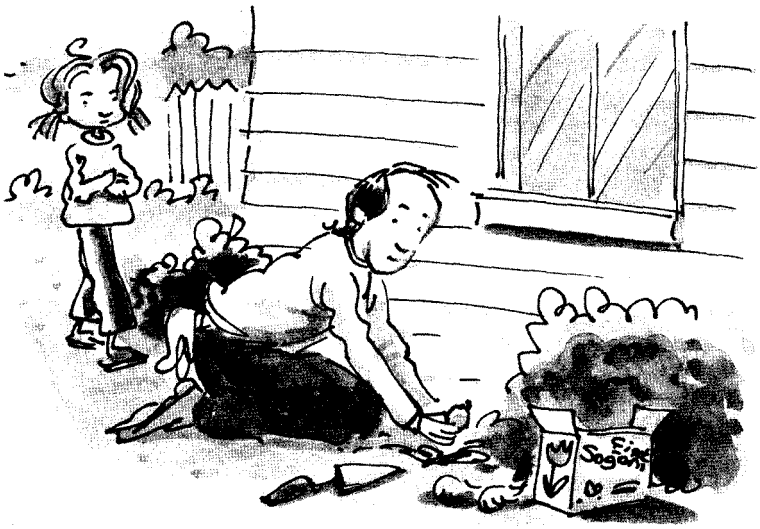
Yüzük yanılıyor olabilir miydi acaba? Judy yüzüklerin yalan söyleyebileceğini hiç düşünmemişti. Özellikle de kullanma kılavuzu olan yüzüklerin.

Judy başparmağını bir kalıp buza tutup yüzüğün ortasına bastırdı. Siyah.

Başparmağını sıcak suyun altına tuttu ve tekrar bastırdı.

Siyah, siyah, siyahtan daha siyah. Azıcık da olsa mor değil.

Galiba kötü bir ruh halindeyim, canım sıkkın ve benim bundan haberim yok, diye düşündü Judy. *Acaba neye kızdım?*

Judy Moody kızacak bir şeyler bulmak için dışarı çıktı.

Babasını dışarıda, sonbaharda açacak çiçek soğanlarını dikerken buldu.

"Baba, Pati ve Pisi'ye gidebilir miyiz?"

Judy, babasının onu evcil hayvan dükkanına götüremeyecek kadar meşgul olmasından nefret ederdi. İşte, şimdiden

sinirlenmeye başlamıştı bile.

"Olur," dedi babası. "Elimi yıkayayım."

"Gerçekten mi?" diye sordu Judy.

"Gerçekten."

"Ama çok meşgul görünüyorsun. Benim de ödevim var," dedi Judy.

"Sorun değil. Neredeyse bitiyor. Ellerimi yıkarım, hemen çıkarız."

"Peki benim ödevim ne olacak?"

"Akşam yemeğinden sonra yaparsın," dedi babası.

"Neyse, boş ver," dedi Judy.

"Hı?" diye sordu babası.

Judy surat asmak için başka bir bahane bulmaya gitti.

Annesinin saçlarını fırçalaması için onu uyarması hep canını sıkardı. Bu yüzden

atkuyruğunu çözdü. Saçı, T-rex boynuzları gibi dikildi. Kakülleri gözlerini örttü.

Annesini pembe koltukta oturmuş kitap okurken buldu.

"Merhaba anne."

Annesi, Judy'ye gülümsedi. "Merhaba tatlım."

"Bir şey söylemeyecek misin?" diye sordu Judy.

"Ne gibi?"

"Git saçını fırçala. Saçlarını gözünden çek. Bu halinle T-rex'e benziyorsun... Bu gibi şeyler işte."

"Atkuyruğu yaptığın için öyle oluyor, tatlım. Bu gece yıkayınca düzelir."

"İyi de, ya tam şu anda biri gelip kapıyı çalarsa ne olacak?" diye sordu Judy.

"Kim mesela? Rocky mi?" diye sordu annesi.

"Hayır, Amerika Başkanı mesela," dedi Judy.

"Başkan'dan bir dakika izin istersin. Bir koşu odana çıkıp saçını fırçalarsın."

İşe yaramamıştı. Judy Moody, Stink'i bulmak zorundaydı. Canını kesin sıkacak

biri varsa o da Stink'ti. Judy'yi çileden çıkarmanın bir yolunu bulurdu mutlaka.

Judy üst kata çıktı, kapıyı çalmadan Stink'in odasına daldı.

"Stink! Doktorculuk malzemelerim nerede?"

"Ne doktorculuk malzemesi? Bende değil."

"Ama hep senin odandan çıkarlar."

"Eşyalarını almamamı söylemiştin ya."

"Her dediğimi yapmak zorunda mısın?"

Judy yüzüğüne bir göz attı. "Bu yüzük yalan söylüyor," dedi sonunda ve onu çıkarıp attı.

Stink çöpü karıştırıp yüzüğü buldu. "Bu bir ruh yüzüğü! Harika!" Yüzüğü denedi. Taşı siyahtı. Yarasa kanadı kadar siyah.

"Bak," dedi Judy, "İşe yaramıyor işte!"

Stink başparmağını son derece tuhaf görünen taşa bastırdı. Yüzük yeşile döndü! Hem de bir su kaplumbağasının boynu kadar yeşil. Bir kurbağanın karnı kadar yeşil.

Judy gözlerine inanamadı. "Bir bakayım şuna," dedi. Basbayağı yeşildi. "Stink, artık yüzüğümü geri verebilirsin."

"Ama sen onu çöpe attın," dedi Stink. Bir taraftan da ruh yüzüklü elini Judy'ye doğru sallıyordu. "Artık benim oldu."

"Iyy, pis havuz suyu gibi görünüyor."

"Hiç de değil!"

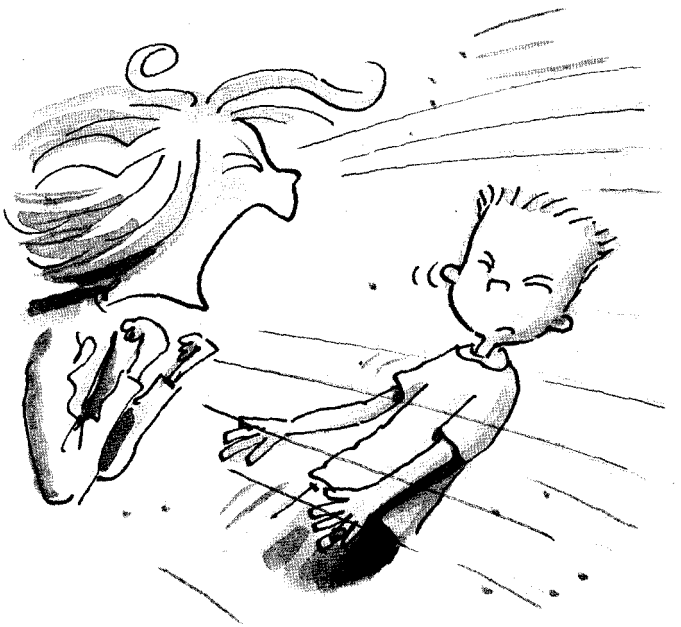
"Yeşil, kıskançlık demektir. Kıskanç insanların suratı yemyeşil kesilir. Demek sen de beni kıskanıyorsun."

"Neyini kıskanayım? Ruh yüzüğün bile yok," dedi Stink.

"Hadi, Stink. O yüzüğü bulmak için yedi tabak mısır gevreğiyle uğraştım. O yüzük için Pati ve Pisi'ye gitmekten vazgeçtim. O yüzük için dondum ve de yandım."

"Yüzük yine de benim," dedi Stink.

"GIRRR!" dedi Judy.

Ertesi gün Judy yine bir havalardaydı. Yanık tost ekmeği gibi beter bir havada. Hani şu yüzüklerini rengini SİYAH yapan o havalardan birinde.

Keşke Stink'i sihirli güçleri olduğuna ikna edebilseydi. Ruh yüzüğü, sihirli güçlere sahip birinin elinde olmalıydı. Sihirli güçleri olmayan birinde yüzük hiçbir işe yaramazdı.

Şu kanguru kılıklı Stink de nerelerdeydi? Kesin yine aşağıda, oturma odasında ansiklopedi okumakla meşguldü.

Judy koşarak alt kata indi. Stink, etrafı ansiklopedilerle çevrili, yere uzanmış, sallanan dişiyle oynuyordu.

"Biliyordum!" dedi Judy. "Ansiklopedi okuduğunu tahmin etmiştim. Özel güçlerim var benim. Üstünler üstünü sihirli güçler, kehanette bulunma güçleri!"

"Ben hep ansiklopedi okurum," dedi Stink. "Bil bakalım hangi harfteyim?"

"M," dedi Judy.

"YANLIŞ!" dedi Stink. "S!"

"Yine de tahmin ettim," dedi Judy. Başka nasıl bir kehanette bulunabilirdi acaba?

Judy mutfaktan Fare için tonbalıklı kedi bisküvisi aldı.

Bisküviyi cebine sakladı.

"Fare'nin yanımıza, bu odaya geleceğini görüyorum," dedi. Tonbalıklı bisküviyi, Stink'in göremeyeceği bir şekilde arkasında salladı.

Fare koşarak odaya girdi.

"Fare!" dedi Judy. "Bu ne büyük bir sürpriz! Benim... kehanetim dışında! Ha hayt!"

"Fare her zaman bizim bulunduğumuz odaya gelir," dedi Stink.

"Peki ya annemizin aklından geçenleri okuyabilmeme ne dersin?"

"Ben ansiklopedi okumaya dönsem iyi olacak," dedi Stink.

"Stink, benimle gelmelisin!" dedi Judy Moody. "Sana müthiş güçlerim olduğunu ispatlamak istiyorum!" Stink, Judy'nin peşinden annesinin çalışma odasına yürüdü.

"Anne," dedi Judy. "Ne oldu tahmin et!"

"Ne oldu?" dedi annesi, gözlüğünün üzerinden bakarak.

"Ne düşündüğünü biliyorum." Judy gözlerini sımsıkı yumdu, burnunu kırıştırdı ve parmak uçlarını şakaklarına bastırdı.

"Şey... Canını sıkacağıma bir kerecik de yatağımın altını temizlememi ve... Stink'in ödevini hafta sonuna bırakmadan bugünden yapmasını diliyorsun."

"İnanılmaz! Ben de tam bunları düşünüyordum!" dedi annesi.

"Gördün mü?" dedi Judy.

"Gerçekten de böyle mi düşünüyordun, anne?" diye sordu Stink.

"Şimdi de babamın içeri gireceğini görüyorum," dedi Judy.

"Garaj kapısının sesini duydun," dedi Stink.

"Tamam. Bugün yemek pişirme sırası babamda. Hımm, spagetti görüyorum."

"Tek yapabildiği spagettiyle hazır mantı zaten."

Stink mutfağa koştu. Judy de onu takip etti.

"Baba, baba!" dedi Stink. "Akşama yemekte ne var?"

"Spagetti," dedi babası.

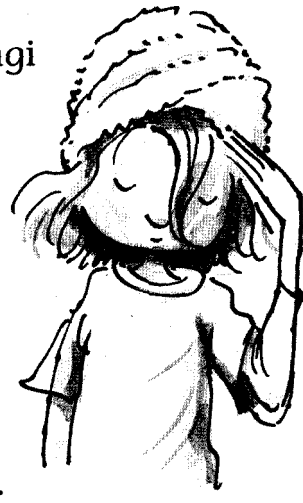
"Çok kolay oldu bu," dedi Stink, Judy'ye.

"Çok Özel Güçler," dedi Judy.

"Pekala," dedi Stink. "Aklımdan bir sayı tutuyorum."

"Bu işler o şekilde yapılmaz," dedi Judy.

"Hadi ama! Söyle, hangi sayı?"

Judy bir kurulama bezi aldı ve başına doladı.

Gözlerini kapattı. Parmak uçlarını şakağına bastırdı. Garip birtakım sesler çıkardı. "Abrakadabra. Abak dabak mabak yeşil kabak."

"Kurulama bezinin senin şu Ç.Ö.G.'ye bir faydası oldu mu bari?" diye sordu Stink.

"Sessiz ol! Konsantre olmaya çalışıyorum."

"Çabuk. Ne düşünüyorum?"

"Bende Çok Özel Güçler olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Doğru," dedi Stink.

"Gerçek Ç.Ö.G.'nin insanı bu kadar bekletmeyeceğini düşünüyorsun," dedi Judy.

"Doğru! Sayım neydi peki?"

Stink'in en sevdiği sayı her zaman yaşı olmuştu. "Yedi," dedi Judy.

"Bu da doğru!" dedi Stink. "Şimdi de bir renk düşünüyorum."

"Yosun yeşili mi?" dedi Judy.

"Yanlış! Patlıcan," dedi Stink.

"PATLICAN! Ama patlıcan renk değil ki. Canı falan da yoktur zaten. Patlıcan

sadece bir sebzedir. Gıcırtılı mıcırtılı bir sebze.""Ben yine de onu düşünüyordum," dedi Stink. "Senin ancak bir patlıcan kadar sihirli güçlerin var. Gıcırtılı mıcırtılı bir patlıcan kadar."

"Artık kabul et Stink. Benim özel güçlerim var. Ruh yüzüğüm olmasa bile."

"Yani onu istemiyorsun," dedi Stink. Yüzüğü Judy'nin burnuna dayadı.

"Benim gibi çok özel güçlere sahip çok özel birinin, ruh yüzüğü olması şart. Kehanette bulunurken kullanılır, kristal küre gibi. Yüzük hiç sende morardı mı?"

"Yo."

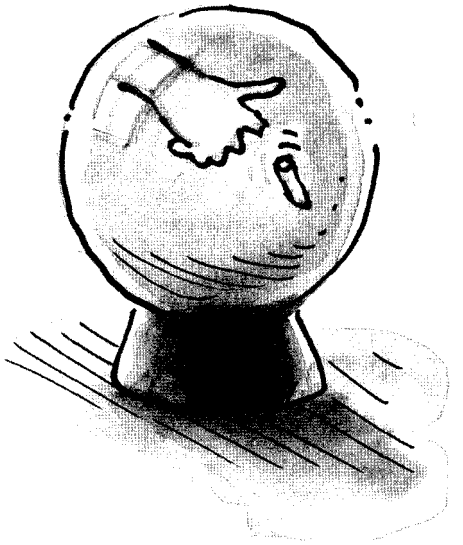
"Bak! Sadece Ç.Ö.G.'si olanlarda yüzük mora dönüşür. Ansiklopedi okurlarındaysa sadece yosun yeşili rengini alır."

Stink yüzüğe baktı.

"Hatta, eğer o yüzüğü hemen bana vermezsen parmağının yeşereceğini ve kopacağını da görüyorum," dedi Judy.

"Bu yüzüğü kesinlikle parmağımdan çıkarmayacağım," dedi Stink.

"Görürüz bakalım," dedi Judy.

Kurbiş'in Çağrısı

Cumartesi günü Stink eski ansiklopedileri okuyordu. Yine! Sallanan dişini biraz daha salladı. Ruh yüzüğünü taktığı parmağıyla, elbette o parmakla, başka hangisiyle olacak. Yüzük parladı. Işıldadı. Adeta ışık saçtı. Stink, yüzüğü taktığı parmağıyla dakikada yaklaşık yüz kez kafasını kaşıdı.

"Stink, sende bit mi var acaba?" dedi Judy.

"Hayır," dedi Stink. "Ama yalnızca bir tane ruh yüzüğü var!" Aptal aptal sırıttı.

Bay Bitli Kafa, Judy'nin huysuzluğuna huysuzluk katıyordu. Judy artık kendisine ait olmayan ruh yüzüğüne bakmaya dayanamıyordu. O odada bir dakika daha kalamazdı. Düşünmeye ihtiyacı vardı.

Judy arka kapıdan dışarı baktı. Yağmur yağıyordu. Lastik çizmeleriyle arka bahçeyi koşarak geçti ve emekleyerek Kurbağa Çişi Kulübü'nün toplantı salonuna girdi. Yani eski mavi çadıra.

Şıp şıp, şıp şıp, diye yağmur damlaları düşüyordu. Toplantı yerinde yapayalnızdı. Keşke Kurbağa Çişi Kulübü'nün diğer üyeleri de yanında olsaydı. Ama sadece Rocky ve Frank Pearl. Stink değil.

Kurbiş'i bile özledi. Belki de Kurbiş'i doğaya salmak o kadar da iyi bir fikir değildi. Bunu dünyayı kurtarmak için yapmış olsa bile.

"Vı-rak! Vı-rak!" diyordu kurbağalar.

Donk! Judy'nin aklına bir fikir geldi. Müthiş bir "geleceği görebiliyorum" fikri.

Judy Moody, Stink'in o ruh yüzüğünü hemen geri vereceğini görebiliyordu. Bunun için de sadece bir yoğurt kabı, biraz şans ve bir de kurbağaya ihtiyacı vardı.

Judy şemsiyesini açıp kurbağa bulmak için eğildi. Odunların ve bahçe hortumunun arasına, bahçıvan kulübesinin arkasındaki eski küvetin altına baktı.

"Vı-rak! Vı-rak!"

Yaklaşık bin kadar kurbağanın sesini duyuyor ama bir tanesini bile göremiyordu. Buralarda bir yerlerde mutlaka Kurbiş'e benzeyen bir kurbağa olmalıydı. Ender bulunan bir kuzeydoğu kumsalı kaplanböceği aramıyordu ki!

Tam vazgeçip içeri girmek üzereyken bir şey duydu. Yakınlardan gelen bir şey. Hemen oracıkta, arka verandada. "Vırak! Vırak!" gibi bir şey.

Fare'ydi! Kedisi Fare'nin ağız şapırtısını kurbağa zannetmişti.

Kabından su içiyordu.

Bir dakika! Kurbağa gibi ses çıkaran Fare değildi. O ses Fare'nin su kabından geliyordu. Gerçek, canlı bir kurbağa Fare'nin su kabında yüzüyordu!

Judy derin bir nefes aldı. Yavaş yavaş yoğurt kabını çıkardı.

"Hah!" Judy yoğurt kabını kurbağanın tam üzerine kapattı. Kurbiş'e benzeyip benzemediğini merak ediyordu. Kurbağayı incelemek için kabı kaldırdı.

"Vı-rak!" *Donk!*

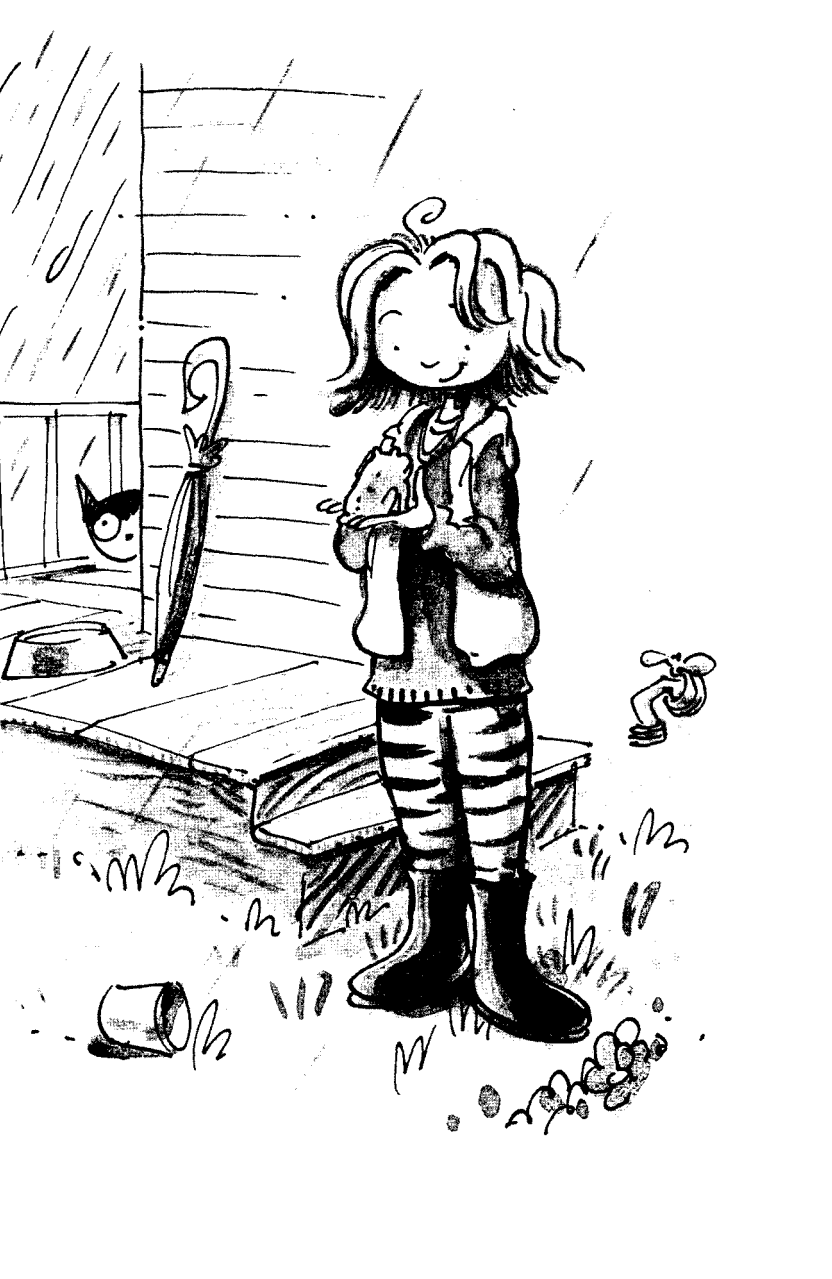
Kurbağa verandadan ve merdivenden aşağı, ıslak otlara doğru sıçradı.

"Kurbiş. Gel, Kurbiş. Akıllı kurbağa. Tatlı çocuk seni. Judy'ye gel."

"Vı-rak! Vı-rak!"

"Yakaladım!" Judy onu eliyle yakaladı.

Kurbiş'le aynı boydaydı. Benekleri, siğilleri ve pütürleri de Kurbiş'inkiler gibiydi. Sırtından aşağı doğru inen beyaz bir şeridi bile vardı. Tıpkı Kurbiş gibi.

"Tıpkısının aynısı!" dedi Judy.

Birden elinde ılık ve ıslak bir şey hissetti.

"Kurbiş İki!" diye bağırdı.

Judy, Kurbiş İki'yi sinsice çadırdaki kovanın altına saklayıp Stink'i bulmaya gitti.

"Pişt, Stink," diye bağırdı kapı ağzından. Üstünden sular damlıyordu. "Gel de arka bahçede işimize yarar bir şeyler bulalım." Stink başını ansiklopedinin S bölümünden kaldırmadı bile.

"*Sana söylüyorum*'un S'si," dedi Judy. "*Saçmalamayı bırak*'ın S'si! Eğer dışarı çıkmazsan *Saldırıya geçiyorum*'un S'si."

Stink sayfayı çevirdi.

"Geliyor musun, yoksa bütün gün orada pinekleyecek misin?" diye sordu Judy.

"Pinekleyeceğim," dedi Stink.

Judy ayağını tap tap yere vurdu. Parmaklarını tap tap tap diye kapıya vurdu.

"*Sus artık*'ın S'si!" dedi Stink. "Kuyruğu mavi olan bir kertenkeleyle ilgili bir şey okuyorum. Skink kertenkelesi."

"Ha Skink ha Stink," dedi Judy. Stink ona aldırmadı.

Judy Moody'nin şu mavi kuyruklu kertenkelelerle işi olmazdı. Ama hiç de sakin sakin otur havasında değildi. Stink'i mutlaka dışarı çıkarmalıydı. Hemen!

"Ben şu skinklerden görmüştüm."

"Nerede?" diye sordu Stink.

"Arka bahçede. Hadi, Stink. Gidip skink arayalım!" dedi Judy.

"Sahi mi?" diye sordu Stink ve hemen ansiklopediyi kapattı.

"Yağmurlu hava skink avı için mükemmeldir!" dedi Judy.

Stink verandada skink aradı. Saksının içine baktı. Fare'nin kabının altına baktı.

"Skink bulabileceğimiz nereden aklına geldi?" diye sordu Stink.

"Ç.Ö.G., Çok Özel Skink Güçleri sayesinde. Aramaya devam et."

"Arıyorum, arıyorum."

"İlk skink bulan, Dondurmacı Mimi'den bir dondurma kazansın. Dur. Bu da ne?"

Judy gözlerini yumdu. "Humm, baam, humm. Nee, nee. Ohmmmm. Tam şimdi, şu anda bir şeyin varlığını algılıyorum."

Not: Dondurmacı Mimi, Güney Amerika'da çok ünlü olan Screamin' Mimi's diye bir markadır.

"Skink mi?"

"Duyuyorum... Bir ses."

"Skink mi, başka bir şey mi?" diye sordu Stink.

"Başka bir şey," dedi Judy. Tekrar gözlerini yumdu. Parmaklarını alnına bastırdı. "Evet! Bir renk görüyorum. Yeşilimsi kahverengi."

"İyi de arka bahçedeki her şey yeşilimsi kahverengi zaten."

"Pütürler var. Pütür pütür bir şey."

"Skink'in derisi pütür pütür değildir," dedi Stink.

"Kesinlikle pütür pütür," dedi Judy.

"Yere düşen yapraklar gibi mi pütür pütür? Skinkler kuru yaprağa bayılır," dedi Stink.

"Siğiller gibi pütür pütür," dedi Judy. "Şimdi de suyla ilgili bir şey görüyorum."

Stink etrafına bakındı. "Yağmur yağıyor. Her tarafta su var," dedi.

"Suyla ilgili bir şey dedim," dedi Judy. *Kova. Kova.* Stink'e Ç.Ö.G. göndermeye çalıştı. Ama kardeşi mesajı almıyordu.

"Bir dakika! Varlık bir şey söylüyor," dedi Judy. "Benimle konuşuyor. Vı-rak!"

"Kurbağa mı?" diye sordu Stink. "Şu senin varlık bir kurbağa mıymış?"

"Evet," dedi Judy. "Hayır. Bekle. Evet!"

"Kurbağa mı? Gerçekten mi? Kurbiş mi?" diye sordu Stink. "Sana Kurbiş mi sesleniyor?"

"EVET!" dedi Judy. "Kurbiş. Kurbiş bana sesleniyor. İNANILMAZ!"

"Nerede o? Nerede?" diye sordu Stink.

"Bekle. Hayır. Affedersin. Bulmuştum. Ama şimdi bağlantıyı kaybediyorum."

"HAYIR!" diye bağırdı Stink. "Yine gözlerini kapat. Konsantre ol. Bir şeyin varlığını algıla."

"Sen de bana yardım et." Stink ve Judy el ele tutuşup gözlerini yumdu. "Abak mabak yeşil kabak," dedi Judy. "Sen de söyle."

"Abak mabak yeşil kabak."

"Evet! Bir kova görüyorum. Bir de mavi şey. Mavi bir çatı mı desem? Hayır, hayır. Bu bir çadır. Evet. Mavi bir çadır!"

Stink çadırın içine dalıp dosdoğru kovaya yöneldi ve kovayı kaldırdı.

"Vı-rak!"

"Kurbiş İki!" dedi Judy.

"Kurbiş İki mi?"

"Şey, Kurbiş... Canım, bu onu ikinci buluşumuz ya. *Kurbiş, bu iki,* dedim."

"Kurbiş! Geri döndün!" diye bağırdı Stink. Elindeki kurbağaya sarıldı, sallanan dişiyle sırıttı. "Seni çok özledim. Geri döndün. Gerçekten. Judy'nin dediği çıktı."

"Kehaneti," diye düzeltti Judy. "Bana artık Madam Moody diyebilirsin. Kısaca Madam M."

"Bu gerçekten o mu?" dedi Stink.

"Başka kim olacak?"

"Kurbiş, ben senin gitmeni istemedim. Judy'nin suçu. Gerçekten. Bir daha asla gitme."

Stink, Kurbiş'i her iki eliyle birden tutuyordu. "İsterse beni yine Kurbağa Çişi

Kulübü'ne üye yapsın, umurumda bile değil," dedi Stink.

"Iyyy," dedi Judy.

Stink, Kurbiş'i pörtlek gözlü pütür pütür küçük kafasından öptü.

"Şimdi yüzüğümü geri alabilir miyim?" diye sordu Judy.

Madam Moody'nin M'si

Judy ve Stink yağmuru dışarıda bırakıp içeri girdi. İncirli kurabiye yediler ve rengarenk pipetlerle sıcak çikolata içtiler.

"Gerçekten de kahinmişsin," dedi Stink.

"Sana söylemiştim." Judy kurabiyesini kıtırdatıp bir ısırık aldı.

"Yine numara yaptığını sandım," dedi Stink.

"Hı hı." Kıtır, kıtır.

"Kurbiş geri döndü. Ve sen bunu tahmin ettin. Kehanette bulundun."

"Hı hı."

"İlk önce sana inanmamıştım," dedi Stink. "Ama o küçük siyah çizgiyi görünce."

Judy az kalsın incirli kurabiyesini yere düşürüyordu. "Hangi küçük siyah çizgi?"

"Kurbiş'in sağ gözündeki. Hiçbirinde böyle bir çizgi yok. Sadece Kurbiş'te var. Çizgiyi görünce o olduğunu anladım."

"Bakayım şu kurbağaya," dedi Judy.

Stink, Kurbiş'i yoğurt kabından çıkardı. Doktor Judy Moody kurbağayı baştan aşağı kontrol etti. Stink haklıydı. Gerçekten de gözünün üstünde küçük bir siyah çizgi vardı. Tıpkı Kurbiş gibi.

Olabilir miydi?

Judy Moody, Kurbiş'in geleceğini tahmin etmişti ve... gelmiş miydi?

"Yüzüğü geri alabilirsin," dedi Stink.

"Hı?"

"Ruh yüzüğün," dedi Stink.

"Haklıydın Judy. Gerçekten de sadece benzersizin benzersizi özel güçlere sahip olanlarda kalmalı bu yüzük. İşte. Al. Senindir!" Stink parmağındaki yüzüğü çekti... Ama yüzük sıkışmıştı.

"*Sıkıştı*'nın S'si!" Stink elini uzattı. "Çıkmıyor. Ah! Parmağım! Yemyeşil oldu!"

"Stink, sorun yok."

"Ama sen parmağımın yeşil olacağını ve kopacağını söylemiştin. Bak! Yeşil! Parmağım kopmadan bir şeyler yap."

"*Sabun*'un S'si," dedi Judy.

Stink'i lavaboya götürdü ve parmağını sabunladı. Yüzüğü çevirdi. Büktü. Çekti. Daha hızlı çekti. Hop!

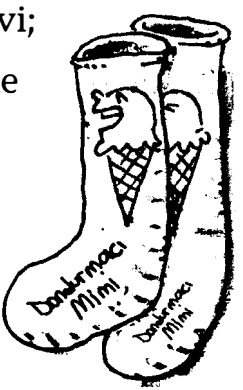
"Nihayet benim oldu," dedi Madam Moody'nin M'si Judy.

Pazartesi sabahı Judy Moody erken kalktı. Aslında matematik testi yüzünden can

sıkıcı olabilecek bir pazartesi, birazcık bile canını sıkmıyordu.

Okula leopar desenli taytını giymedi. Üstünde BEN KÖPEKBALIĞI YEDİM, yazan tişörtünü de giymedi. Onların yerine "gelmiş geçmiş en iyi ruh hali" giysilerini giydi. Mor çizgili bir pantolon, yıldız desenli ve kaşındırmayan yumuşacık yeşil bir kazak, Dondurmacı Mimi'nin dondurma külahlı çorapları. Ve ruh yüzüğü.

Açık mavi! Açık mavi, mordan sonraki ikinci en iyi şeydi. Açık mavi; *mutlu, sevinçli* demekti. Judy de mutlu ve sevinçliydi.

"Mırr-kulade!" dedi Fare'ye. Fare, Judy'nin bacağına süründü.

Servis aracında, iyi huylu insanların yaptığı türden şakalar yaptı. "Bir üçüncü sınıf öğrencisi neden çok mısır gevreği yer?" diye sordu en iyi arkadaşı Rocky'ye.

"Bilmem. Suriye gevreği bulamadığı için mi?" diye sordu Rocky.

"Hayır!" dedi Judy. "Bir ruh yüzüğü bulabilmek için!" Sonra kahkahayı bastı.

Okula gidene kadar yol boyunca espri yaptı. Stink kulaklarını tıkadı. Rocky de sihirli iskambil destesini karıştırdı.

"Esprilerime gülmüyorsun," dedi Judy.

"Şey, Bay Todd'un matematik testi canımı sıkıyor," dedi Rocky. "Kesirler!"

Normalde Judy de gergin olurdu. Ama bugün değildi. Yüzüğü maviden yeşile dönüşmüştü. Yani *rahattı, sakindi.*

"Evet, çocuklar," dedi Bay Todd. "Yeni bir haftaya başlıyoruz. Bu hafta birkaç sınavımız var. Matematik testi bugün. Dil Bilgisi yarın. Ama unutmayın, gelecek hafta çok özel bir ziyaretçimiz olacak. Gerçek bir yazar! Aynı zamanda da ressam. Pastel boyalarla ilgili bir kitap yazıp resimledi."

"Bebekler için mi?" diye sordu Rocky.

"İlginizi çekeceğinden eminim. Pastel boyalar hakkında öğrenecek çok şey var." Bay Todd gülümsedi. Pastel boyalar ne zamandan beri bu adamı mutlu ediyordu?

Okuma dersinde Bay Todd, *Kırmızı Gözlü Mumyanın Davası*'nı okudu. Judy esrarı herkesten önce çözdü. Sıra esrarengiz bir

hikaye yazmaya geldi ve Judy, *Kayıp Ruh Yüzüğünün Esrarı*'nı yazdı. Bu hikayede Judy Moody esrarı başarıyla çözüyordu.

Bütün sabah, cevapları bilmese de ruh yüzüklü elini kaldırıp durdu.

Yüzüğü Bay Todd bile fark etti. "O parmağındaki de ne?"

"Ruh yüzüğü," dedi Judy. "Birtakım şeyleri olmadan önce görüyor. Mesela hangi ruh halinde olduğunuzu."

"Çok iyi," dedi Bay Todd. "Dilerim herkes matematik testine uygun ruh halindedir. 3T sınıfı, bütün kitaplarınızı kaldırın, lütfen."

Judy öne eğildi ve arkadaşı

Frank Pearl'e çalışıp çalışmadığını sordu.

"Evet," dedi Frank. "Ama sınav sona erdiğinde ancak şu ankinin yarısı kadar mutlu ve hoşnut olacağım gibime geliyor."

Judy dönüp Jessica Finch'e baktı. *Rahat, sakin* görünüyordu. Jessica Finch büyük ihtimalle sabahleyin kahvaltıda kesirleri yemişti: 1/4 bardak portakal suyu, 1/2 parça tost, 3/4 kavanoz çilek reçeli!

Judy bütün dikkatini teste verdi. Silgisini çiğnemedi. Sınav kağıdına bakarak tuhaf suratlar yapmadı.

Hatta kendisinin bir problem bulması gereken bölümde gerçekten *rahat, sakin* bile sayılabilirdi.

Teneffüste herkes Judy'nin etrafına toplandı.

Gökkuşağının yedi rengi vardır.

Problem

Judy'nin rengi morsa Rocky'nin rengi mavi, Frank'in rengi kırmızı, Stink'in rengide yeşildi.

Gökkuşağının nekadarı onlarda? (Yanıt kesir şeklinde olmalı!)

İpucu: Dört ruh hali yüzdeği yani gökkuşağının yedide dört rengi var.

Yanıt: 4/7!

"O yüzüğü nereden aldın?"

"Ah, deneyebilir miyim?"

Herkesi şaşırtıp eğlendirme zamanı.

"İlk kim deneyecek?" diye sordu Judy.

"Ben, ben, ben!" Herkes aynı anda dürtmeye, iteklemeye, çaresizce yalvarmaya başladı.

"Durun! Siz yüzüğü takmadan önce bir kehanette bulunacağım."

Judy yüzükle gelen renk cetveline baktı. Sarı; *sinirli, gergin* demekti. Rocky matematik sınavı yüzünden gergindi.

"Madam M yüzüğün Rocky'de sarıya dönüşeceğini görüyor," dedi Judy. Rocky yüzüğü parmağına taktı. Yüzük siyaha dönüştü.

"Madam M yanıldı!" dedi Rocky.

"Bir dakika!" dedi Judy. "Ruh yüzüğü yalan söylemez." Herkes Rocky'nin etrafını sarıp izlemeye koyuldu. Yüzük sarıya dönüştü. Tıpkı Judy'nin söylediği gibi!

"Nasıl bildin?" diye sordu Rocky.

"Madam M her şeyi bilir," dedi Judy. "Görüyorum, Frank takınca açık mavi olacağını görüyorum. Hissediyorum."

"Mavi, üzgün demek mi?" diye sordu Frank. "Çünkü ben üzgün değilim. Üzücü şeyler düşünmeye de niyetim yok. BEN KİMİM kolajıma koyacak bir kulübüm olmadığında, insan tırtılı olmaya çalışırken parmağım kırıldığında üzülmediğim gibi."

"Ühü, ühü. Koyu mavi; *mutsuz, üzgün* demektir. Hadi, dene şu yüzüğü!"

Frank yüzüğü parmağına taktı.

Judy parmaklarını üst üste bindirdi ve kendi kendine fısıldadı. "Açık mavi, açık mavi, açık mavi." Bir dakika bile geçmeden yüzük açık maviye dönüştü.

"İşte!" dedi Judy. "Açık mavi; *mutlu, sevinçli* demektir. Bende de aynı renk olmuştu."

"Vay! Frank'in rengi Judy'ninkiyle aynı!"

"Frank Pearl ve Judy birbirini seviyor!" diye dalga geçti herkes.

"Frank Pearl evleniyor. Judy Moody ile! Nişan yüzüğünü de şimdiden aldı!"

Frank pancar gibi kızardı. Çabucak yüzüğü Jessica'ya attı.

"Ay, bende pembe olsun," dedi Jessica.

"Pembe yok ki," dedi Judy. Yüzüğe doğru yüksek sesle devam etti. "Ama YEŞİL var."

Jessica yüzüğü takma fırsatı bulamadan zil çaldı ve teneffüs bitti.

Fen dersinde Bay Todd hava ve dünyanın ısınması hakkında konuşuyordu. Judy ruh yüzüklü elini kullanarak kaleminin ucunu açtı. Çöp kutusuna ruh yüzüklü eliyle kağıt attı. Ruh yüzüklü eliyle Frank'e yazdığı bir notu iletti.

Judy, Bay Todd'un yavaş yavaş sinirlenmeye başladığını fark etmedi!

"Keşke benim de bir ruh yüzüğüm olsaydı," diye fısıldadı Jessica Finch.

"Epeyce mısır gevreği yemen gerekecek," diye fısıltıyla yanıtladı onu Judy. Ama sesi biraz fazla yüksek çıkmıştı.

"Judy, bir sorun mu var?" diye sordu Bay Todd.

"Hayır," dedi Judy. Ellerini altına gizledi.

Bay Todd arkasını döner dönmez, Jessica'yı kıskandırmak için yine yüzüğüyle oynadı. Çevirip büktü. Yüzük aniden parmağından fırlayıp Bay Todd'un masasına çarptı ve öğretmenin ayaklarının dibine düştü.

Bay Todd eğildi, yüzüğü aldı.

"Judy," dedi, "maalesef yüzüğü almak zorundayım. Çıkışa kadar bende dursun."

Judy bir, iki, üç ton kızardı. Madam M bile ruh yüzüğünün Judy'nin başını derde sokacağını görememişti.

Bay Todd yüzüğü işaretparmağının ucuna geçirdi. Çekmecesini açtı. Yüzüğü koyarken Judy bir renk görür gibi oldu.

Olabilir miydi? Hayır. Bir dakika. Olabilirdi. Olmuştu. EVET! Judy 3/4 emindi. 9/10 emindi. Bay Todd yüzüğe dokunmuştu ve Judy Moody, yüzüğün kırmızı renk aldığını görmüştü. Domates kadar kırmızı. Yakut kadar kırmızı.

Olağanüstü kere OLAĞANÜSTÜ!

Uyuyan Dil Bilgisi Ustası

O akşam Judy Dil Bilgisi sınavına çalışmak için Frank'le kütüphanede buluştu.

"Vay! Ruh yüzüğünü Bay Todd'dan geri almışsın," dedi Frank, Judy Moody'yi gördüğünde,

"Evet!" dedi Judy Moody ve yüzüğü hayranlıkla süzdü. Yüzük tamamen mora dönmeden bir daha asla onu parmağından çıkarmayacaktı. Okul hariç tabii. Bay Todd, ruh yüzüğünü sınıfta istemediğini

söylemişti. Okulda olduğu zamanlarda yüzüğü emniyetli bir yerde saklayacaktı. Çok çok özel sütdişi kutusunda.

"Bay Todd demişken, Dil Bilgiside sorumlu olduğumuz kelimeleri gördün mü?" dedi Frank. "Öyle zor ki, mahvolduk!"

Judy listeye baktı. "Hanımeli! Bu hanımeli denen şey de ne?"

"Kim bilir?" dedi Frank.

Sonra da büyük bir sözlük getirmeye gitti. Geri gelirken kucağındaki sözlüğü yüz kiloymuş gibi abartarak taşıyordu. Sözlüğü masaya koyup açtılar.

"Hanımeli," dedi Judy yüksek sesle. "Ağaç gövdelerini saran bir tür sarmaşık."

"Virginia sarmaşığı da denir," diye okumaya devam etti Frank.

"Müthiş!" dedi Judy.

"Sarmaşık ve de dolaşık!" dedi Frank.

"Çalışmaktan yoruldum," dedi Judy.

"Yoruldun mu? Ama daha sadece bir kelime öğrenebildik," dedi Frank.

"Gel kitaplara bakalım," dedi Judy.

Frank dizi dizi yüksek rafların arasında Judy'nin peşi sıra ilerledi. "Vay. Amma çok kitap var. Hem de karanlık ve tozlu."

"Umarım sarılıp dolanan Virginia asması filan yoktur," dedi Judy insanı ürkütecek bir sesle.

Frank içinde korkunç iskelet ve iç organ resimleri olan bir kitap buldu. "Vücut parçaları!" dedi.

Judy kütüphaneciyi bulmaya gitti. Geri döndüğünde, "Ne aldın?" diye sordu Frank.

"*Tahmin Dolu Kafalar!*" dedi Judy. "Geleceği tahmin edebilen insanlarla ilgili. Bu kitabı bulmama Lynn yardım etti. Çatal çatal küpeli şu hoş kütüphaneci, öbür kızgın suratlı değil."

"Vaycanına, şuna bak! Herkesin kafasını kocaman çizmişler. Çok beğendim. Acaba bu insanlar niye böyle koca kafalı?" diye sordu Frank.

"Belki de normal büyüklükteki kafalara bütün o kocaman fikirler sığmıyordur. Şuna baksana, gördün mü?" Judy kitabını gösterdi. "Bu insanlar depremleri, yangınları ve doğacak bebekleri filan tahmin etmiş."

"Kimse geleceği tahmin edemez," dedi Frank. "Yoksa edebilir mi?"

ROMAN
Tahmin Dolu Kafalar
Vücut Parçaları

"Burada bal gibi de tahmin edilebileceği yazıyor," dedi Judy. "Kitaplar yalan söylemez."

"Bakayım," dedi Frank.

"Gördün mü? Dixon, Ünlü Amerikalı Falcı. Washington'da yaşıyormuş. Kadın bir sabah uyandığında yumurtalarına bakmış, Başkan Kennedy'nin vurulacağını görmüş. Alaska'daki bir depremi de tahmin etmiş."

"Bir de Marslıların Dünya'ya gelip gençleri kaçıracağını görmüş. Keşke ablamı da götürseler."

"Keşke Stink de genç sayılsaydı," dedi Judy.

"Şuna bak! Jeane Dixon adında bir kadın da kremaya bakarak geleceği görüyormuş!" dedi Frank.

"Ben de kremada birtakım şeyler görmüşümdür," dedi Judy. "Pek çok defa."

"Ne mesela?"

"Çikolata parçacıkları mesela," dedi Judy ve gülmekten yerlere yattılar.

"Şuna bak," dedi Judy. "Bu kitap Dil Bilgisi sınavında işimize yarayabilir."

"Yok, daha neler."

"İşte, bak! Fotoğraftaki şu adamı görüyor musun?"

"Papyonlu, dazlak kafalı adamı mı?"

"Evet. Virginia'da yaşadığı yazıyor. Ona Uyuyan Kahin derlermiş. Bizim yaşımızdayken, yani yüz yıl kadar önce, Dil Bilgisini beceremediği için okulda sorunu varmış. Bir gece, başı Dil Bilgisi kitabının üstündeyken uykuya dalmış.

Uyandığında kitaptaki bütün sözcükleri biliyormuş. MÜTHİŞ!"

"Ben yine de çalışacağım," dedi Frank.

"Ben çalışmayacağım!" dedi Judy ve paltosunu giydi.

"Peki sen ne yapacaksın?" diye sordu Frank.

"Eve gidip uyuyacağım," dedi Judy.

Eve vardığında Stink'i kapıda buldu.

"Dil Bilgisi sınavına çalışmak zorunda değilim," dedi Judy ve kardeşine sarıldı.

"Niyeymiş o?" diye sordu Stink.

"Öyle işte."

"Ne iştesi?"

"Yarına kadar tonlarca kelime öğrenmiş olacağım. Hanımeli gibi kelimeler."

"Hanım nesi?"

"Bir tür sarmaşık. Ağaçlara sarılarak büyür."

"Sen de ağaca sarıl o zaman," dedi Stink.

Onun yerine, Judy bir sözlük bulmaya gitti. Moody'lerin evindeki en şişman sözlüğü buldu, onu annesinin ofisinden üst kattaki kendi yatak odasına sürükledi. Ama açmadı. İçine hiç bakmadı. Büyük kırmızı sözlüğü yastığının altına koydu. Ardından, üstünde bovling topu resimleri olan sevimli pijamalarını giydi. Bu bovling toplarının aslında kristal küreler olduğunu hayal etti. Dişlerini fırçalarken diş macununda bir harf görür gibi oldu. Sözlük kelimesinin S'si.

Judy yorganının altına girdi ve başını yastığına koydu.

Ah! Çok sertti.

Neyse ki iki yastığı daha vardı. Bütün yastıklarını sözlüğün üstüne yerleştirdi. Sonunda düş görmeye hazırdı.

Uykuya dalmadan hemen önce, Jessica Finch gibi bütün Virginia eyaletinin Dil Bilgisi Kraliçesi olduğunu düşledi. Test sonuçlarını sınıfa dağıtırken Bay Todd'un ona nasıl gülümseyeceğini düşledi. En çok da, sınavdan yüzde 110 aldığını, yani sıfır yanlış yaptığını ve artı puan aldığını düşledi.

Ertesi sabah olsun da uyurken aklına dolan sözcükleri arkdaşlarına gösterebilsin diye okula gitmek için sabırsızlanıyordu.

Bu sefer Jessica "Çalışkan" Finch değil, Judy Moody sınavdan iyi not ve Bay Todd'dan aferin alacaktı.

ZZZZZZZZZzzzzzzz...

Kusursuz Beklenti

Ertesi sabah uyandığında Judy'nin boynu tutulmuş, kaskatı kesilmişti. Ama başı biraz olsun büyümemişti. Taşıdığı onca kelime yüzünden ağırlaşmış da değildi. Aynaya baktı. Karşısında her zamanki Judy kafası vardı.

Kahvaltıda Judy, tıpkı Amerikalı falcı Jeane Dixon gibi gözlerini yumurtalarına dikti. Galiba deprem oluyordu!

Deprem, yumurtalarının üstüne doğru ketçap şişesini sallarken masayı sarsan Stink'ti.

"Stink, bu yaptığın hiç de *takdire şayan* değil!" dedi Judy.

"O da ne demek şimdi?" dedi Stink.

"*Entipüften* demek," dedi Judy.

"Hoş olmayan, kötü, anlamında," dedi annesi.

"Hipopotam gibi mesela," dedi Judy.

MÜTHİŞ! Yastığın altına sözlük koyma numarası işe yaramıştı! Kocaman sözcükler ağzından ışık hızında dökülüyordu.

Judy artık kesinlikle mor, yani en mutlu ruh halindeydi. Tam havasındaydı. İyi

havasında. Ruh yüzüğünü okula götürmeyi çok isterdi. Ah, keşke götürebilseydi.

Servis otobüsünde Judy, Rocky'nin yaptığı yeni sihir numarasını *harikulade* buldu.

Okulda Frank ona koleksiyonundan minyatür bir otel sabunu verdi. "Bende bir tane daha var," dedi. Judy bu davranışının *umulmadık* olduğunu söyledi.

Sonra da Jessica "Şaşkın" Finch'e Dil Bilgisi sınavına girme *beklentisi* içinde olup olmadığını sordu.

"Sen bugün neden böyle bir tuhaf konuşuyorsun?" diye sordu Jessica.

Bay Todd sınav için çizgili kağıt dağıttı. "Özel misafirimizin gelmesine sadece dört okul günü kaldı," dedi sınıfa.

Bir şey aynı değildi. Farklı, acayip, olağandışı bir şey vardı. Bay Todd yeni bir gözlük takmıştı. Ve bir de kravat. Pastel boya desenli bir kravat! Bay Todd daha önce hiç Dil Bilgisi sınavı için özel olarak giyinmemişti.

"Yeni gözlükleriniz çok albenili," dedi Judy.

"Teşekkür ederim Judy," dedi Bay Todd utangaç bir gülümsemeyle.

Sınavda, Judy Moody'nin asık surat desenli HOMURDANAN kalemi kağıdın üstünde adeta dans etti. Ahtapot ve elma sirkesini doğru yazdı. Balarısı ve kristali de doğru yazdı. Elektrik kelimesi hariç, silgisini kullanması bile gerekmedi.

Ek puan için de, soruda verilen kelimeyi cümle içinde kullandı. *Pastel boya.* Bu ne biçim bonus sözcüğüydü böyle! Şu sıralar Bay Todd'un beyni pastel boyalarla doluydu. Nedense.

Madam M'nin tahminine göre, pek yakında Bayan Pastel Boya şu kapıdan 3T sınıfına girecek ve Bay Todd'un pastel boyalı kravatını görecekti.

Judy'nin, bonus sözcüğü ile kurduğu cümle neredeyse bir paragraf sayılırdı! Üstelik bonus sözcüğü iki kere kullanmıştı! İki kere MÜTHİŞ!

İlk Judy bitirdi. Dil Bilgisi Kraliçesi Jessica'dan bile daha önce. Jessica uğurlu kalemini kullanmıyordu!

Öğle yemeği için masaya dizildiklerinde Judy Moody tam da kehanette bulunma havasındaydı.

"Yemeklerinizi açmayın," dedi herkese. "Madam M yemekleri bilecek."

"Çabuk ol," dedi Rocky. "Çok açım."

Judy gözlerini kapattı. O kadar kolaydı ki. "Susamlı ekmekten yapılmış sandviçler görüyorum." Rocky, Frank ve Jessica susamlı ekmekten sandviçlerini çıkardı.

Herkes bu işi gerçekten çok eğlenceli buldu.

Şimdi sıra beklediği ana gelmişti. "Başka bir kehanetim daha var," dedi Judy alçak sesle. "Büyük bir şey. Daha önce 3T sınıfında hiç yaşanmamış bir şey."

"Gerçekten mi? Hadi söyle! Nedir?"

JM
ROCKY

"Ben, Judy Moody, Dil Bilgisi sınavından yüzde 110 alacağım. Hiç yanlışım çıkmayacak ve artı puan alacağım! Bunu böyle bilin."

"Bu senin dediğin ancak rüyanda olur," dedi Jessica.

"Hiç çalışmadın ki," dedi Frank.

"Şimdiye kadar hiç yüz bile almadın," dedi Rocky.

"Desteğiniz için teşekkür ederim," dedi Judy alayla. Ne susam kafalı şeylerdi bunlar böyle. "Bu dedikleriniz, ben Uyuyan Dil Bilgisi Ustası olmadan önceydi. Yastığımın altında sözlükle uyumayı öğrenmeden önce."

"Bay Todd daha sonuçları vermedi," dedi Frank. "İşe yaradığını nereden biliyorsun?"

Judy etrafına baktı. Düşünüyormuş gibi sesler çıkardı. "Hımm, vay canına, hımm. Bay Todd şu anda kağıtlara bakıyor. Bir yazı görüyorum. Ve yıldızlar. Şöyle yazıyor: Aferin."

"Sen yüzde 110 kafayı yemişsin," dedi Rocky ona.

"Bana bundan böyle Uyuyan Dil Bilgisi Ustası diyebilirsiniz," dedi Judy.

Antarktika

Judy, Bay Todd sınav sonuçlarını dağıtana kadar sakince oturamayacağını da özel güçleriyle tahmin etti. Sanki diken üstünde oturuyordu. İçi pır pır ediyordu.

Nihayet beklenen an geldi.

Bay Todd sıraların arasında yürüyor, "Aferin, böyle devam et," diyor ve kurabiye dağıtıyordu. Kalp şeklinde kurabiyeler. Şeker parçacıklı! Bir yandan da bir şarkı mırıldanıyordu.

Bay Todd asla şarkı mırıldanmazdı! Şeker parçacıklı kurabiye de dağıtmazdı. Sevgililer Günü'nde bile. Üstelik bugün Sevgililer Günü de değildi.

Bu kesin bir işaretti. Uyuyan Dil Bilgisi Ustası'nın, bu sınavda harikalar yarattığının işareti. Bay Todd herhalde bu yüzden kendini bu kadar iyi hissediyordu.

Üç dakikadan daha az bir süre sonra, 3T sınıfı onun, Madam M'nin, Çok Özel Dil Bilgisi Güçleri olduğunu görecekti. Ç.Ö.D.B.G. Tıpkı Amerikalı falcı Jeane Dixon gibi. Ve şu dazlak adam, Uyuyan Dil Bilgisi Ustası gibi.

Bir dakikadan daha az bir süre sonra, Judy sınav sonucunu aldı. Kurabiyelerden geriye sadece kırık bir kalp kalmıştı.

Sevgili Bay Başkan, bu işte bir yanlık var! Sınav kağıdında "Aferin" yazmıyordu. Üstüne yıldızlı bir etiket de yapıştırılmamıştı. Sadece bir tüy kalem etiketi vardı. Sevimsiz, eski zamanlardan kalma bir tüy kalem. Tüy kalem "Biraz daha gayret et", "Daha çok çalışmalısın" ya da "Başarıyı rüyanda görürsün" anlamına geliyordu.

Kağıdın alt kısmında Bay Todd'dan bir not vardı. "Şemsiye sözcüğündeki s'ye dikkat et. Baykuş tek sözcüktür," diyordu.

Judy "şem-şi-ye"de s'nin ne işi olduğunu anlamadı. Bay ve kuş da basbayağı iki ayrı sözcüktü. Bu sözlükleri kim hazırlıyordu? Sözlük yazarı Bayan Merriam'la Bay Webster'ın onun elinden çekeceği vardı.

Bütün gözler Judy'ye dikilmişti. Judy itfaiye arabası gibi kıpkırmızı kesildi. Yüzünü ellerinin arkasına sakla kırmızısı. Sözlük kırmızısı.

Uyuyan Dil Bilgisi Ustası fos çıkmıştı. Uyuyan Dil Bilgisi Ustası bir şarlatandan başka bir şey değildi. Uyuyan Dil Bilgisi Ustası patlak bir balondan ibaretti.

Belki Jessica "Şaşkın" Finch de sevimsiz bir tüy kalem almıştır! Judy bunun huysuzluk nöbetiyle gelen kötücül bir dilek olduğunu biliyordu. Gözlerini sınav kağıdından ayırmaması gerektiğini de biliyordu. Ama dayanamayıp etrafına bir göz attı.

Jessica Finch ışıklar saçıyordu. Jessica Finch pırıl pırıl parlıyordu. Tıpkı Dil Bilgisi

Kraliçesi olduğu ve resminin gazetede çıktığı günkü gibi. Jessica Finch dimdik oturmuştu ve bir başkan kadar gururluydu. Kağıdını Judy görsün diye kaldırdı.

"Biliyordum!" dedi Jessica. "Yıldızlı pekiyi almışım."

Yıldız etiketi alan biri fos çıkmış sayılmazdı. "Bir dahaki sefere", "Biraz daha

gayret et" ya da "Daha çok çalışmalısın!" demek değildi. "Tebrik ederim!" demekti.

"Nasıl bildin?" diye sordu Judy. Geleceği görenin Judy olması gerekiyordu, Jessica Finch değil.

"Kafamı kullandım," dedi Jessica Finch. "Anlayacağın, bazılarımız ders çalıştı."

Judy ruh yüzüğünü taksaydı yüzük kesin yemyeşil olurdu. Kıskanç.

Sınıftan vızıltılar yükseldi. Sokmaya hazır arılar gibi her biri Judy'nin üstüne çullandı.

"Uyuyan Dil Bilgisi Ustası'na ne oldu?"

"Uyuyan Dil Bilgisi Ustası uyuyup kaldı herhalde!"

Judy Moody onlara en zehirli sarmaşık bakışını fırlattı.

"Çocuklar, durun bir dakika," dedi Bay Todd. "Biliyorsunuz bu sınıfta herkes sadece kendi kağıdıyla ilgilenir."

"Ama Judy öyle dedi. Hepimize sınavdan yüzde 110 alacağını söyledi. Geleceği gördüğünü söyledi. BİLEMEDİ!"

"Kimse gerçekten geleceği göremez!" dedi Rocky. "Değil mi, Bay Todd?"

"Aslında, hepimiz kendi geleceğimizin hazırlanmasında rol oynarız," dedi Bay Todd. "Yani, gelecekte sadece kendi işinize bakmanızı umarım. Yanınızda oturanın kağıdına değil."

Bu sözler herkesin bir anda susmasını sağladı.

"Şimdi. Derse dönebiliriz... Fen. İklim Hareketleri defterlerinizi çıkarın."

Judy, Bay "Şarkı Söyleyen" Todd'un söylediğini yapıp defterini çıkarmadı. Kağıdını Jessica'nınkiyle karşılaştırıyordu.

"Judy," dedi Bay Todd, "söylediklerimin tek kelimesini bile duymadın galiba. Doğru Antarktika'ya gidiyorsun."

Antarktika!

Antarktika, sınıfın en arkasındaki sıra demekti. Üstündeki haritada sürüyle buzdağı ve penguen vardı, DONDURUCU SOĞUK, diye yazıyordu. BAŞIN BÜYÜK DERTTE, yazsa daha yerinde olurdu.

Judy, Bay Todd'a baktı. Bay Todd şimdi şarkı mırıldanan, yeni gözlük ve pastel boya desenli kıravat takan, sınıfa kalp şeklinde kurabiyeler getiren yeni öğretmen gibi görünmüyordu. Yine eski Bay Todd'du.

Donduruçu
Soğuk

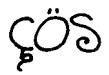
Judy başını önüne eğdi ve sınıfın en arkasındaki sıraya doğru yürüdü. Jessica Finch aldığı yıldızlı pekiyiyle gerçek başkandı. Judy Moody olsa olsa Antarktika'nın başkanı olurdu.

Judy ağzından köpükler saçacak kadar öfkeliydi. Madam M henüz şapşal bir Dil Bilgisi sınavının sonucunu bile bilemezken geleceği nasıl bilecekti?

Ancak havayı doğru tahmin edebilirdi. Antarktika'da hava soğuktu. Tükürüğünü anında donduracak kadar soğuk.

"Evet," dedi Bay Todd. "Şimdi sıra hava raporunda. Bugün kim meteorolog olmak ister? Hava tahmininizi bir dinleyelim."

Antarktika'dan hava raporu: Asla yıldızlı pekiyi alamayacak kadar bulutlu.

Judy yerine dönerken Jessica "Antarktika nasıldı?" diye sordu.

"Uzun," dedi Judy.

Jessica niye umursasın ki? Antarktika'yı kesin hatasız yazardı. Sözlüğün üstünde uyumasına gerek kalmadan hem de.

Judy'nin suratı asıktı. Judy çökmüş, yerin dibine geçmişti. Hem de en dibine. Madam Maskara'nın M'si geleceği tahmin edemiyordu. Ne kendi geleceğini ne de

bir başkasınınkini. Bir saat sonrasını bile göremiyordu. Bir dakika, hatta bir saniye sonrasını da. Gelecek onun için tam bir muammaydı.

Buraya kadardı. Judy oracıkta kehanette bulunma işine bir son vermeye karar verdi. Sonsuza dek. Çok üzgündü. En çekilmez Moody ruh halinde ve en üzgündü.

Öğleden sonraki teneffüste ayaklarını sürüye sürüye su içmeye gitti.

"Hey? Judy? Bir şey mi oldu?" diye sordu Jessica Finch.

"Ben şarlatanın tekiyim. Kocaman bir sahtekarım. Geleceği gördüğüm de yok. Bana bundan böyle Madam Patlak Balon deseniz yeridir."

"Tamam, Madam Patlak Balon," dedi Jessica bir sırtlan gibi gülerek. "Öyle olsun. Ama ben gerçekten kehanette bulunan bir şey biliyorum. Bir soru sorduğunda ASLA yanlış cevap vermiyor."

Judy yüzüne biraz su çarptı. Nasıl oluyor da Jessica kehanette bulunmakla ilgili bu kadar şey bilebiliyordu? "Gerçekten mi?"

"Gerçekten."

"Asla mı?"

"Asla!" dedi Jessica. "Yarın getiririm. Sormak isteyeceğin bir şey düşün. Kafanda olan bir şey. Dönüp dolaşıp hep aklına gelen bir şey. Bir ÇÖS."

"ÇÖS mü?"

"Çok Önemli Soru," dedi Jessica.

Judy sabırsızlanıyor, bundan başka bir şey düşünemiyordu. Uyuyamıyordu da. Yastığının altında şişman kırmızı sözlük olmadığı halde.

Judy iyice düşünüp taşındı. Hep kafasında olan bir şey bulmaya çalıştı. Dönüp dolaşıp hep aklına gelen bir şey. Ve nihayet bir ÇÖS buldu.

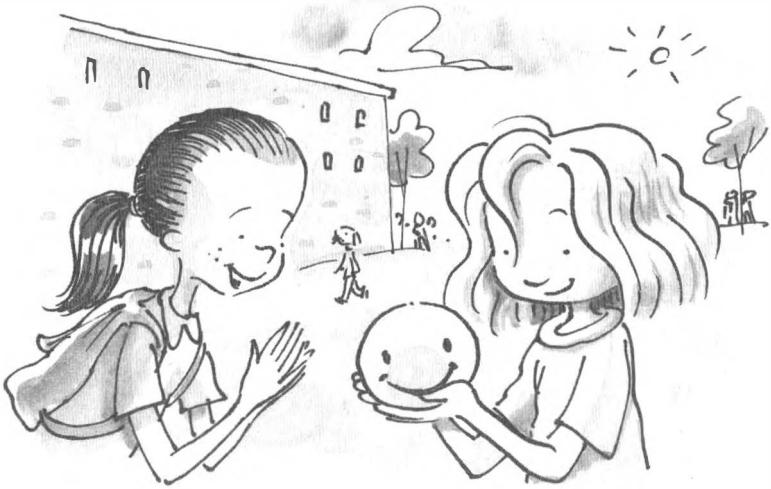

Judy perşembe sabahı okula erken gidip Jessica Finch'e koştu.

"Getirdin mi?"

Jessica pembe sırt çantasını açtı ve üstünde kocaman gülen bir surat olan, cırtlak sarı renkte bir top çıkardı. "Sihirli Küre!" dedi Jessica.

"Bu, Sihirli Küre değil," dedi Judy.

"Evet, öyle. Dur da göstereyim," dedi Jessica. "Ben hep Virginia Dare Okulu'nun en iyi Dil Bilgisi öğrencisi mi olacağım?" diye sordu. Cevap, topun üstündeki pencereden görünen ve mavi bir suda yüzen bir üçgenin üstünde yazıyordu.

Birinci sensin.

"Gördün mü? Sen de dene," dedi Jessica.

Judy önce bir deneme sorusu sormaya karar verdi. "Ruh yüzüğüm hiç mor renge dönüşecek mi?" Judy topu salladı.

Harika görünüyorsun.

"Bir daha dene," dedi Jessica.

"Ruh yüzüğüm mora dönüşecek mi?"

Kıyafetin çok şık.

"Doğru soramıyorsun," dedi Jessica.

Judy topu daha fazla salladı. "Bir gün doktor olabilecek miyim?"

Bu ne zeka.

"Dil Bilgisi sınavından bir gün yüzde 110 ya da yıldızlı pekiyi alabilecek miyim?"

Yüzde 100 komiksin.

"Annemle babam bana Dil Bilgisi sınavı yüzünden kızacak mı?"

Nefesin nane ferahlığında!

"Bunlar cevap değil ki," dedi Judy. "Niye böyle abuk sabuk şeyler söylüyor?"

"Bu, Mutlu Sihirli Küre," dedi Jessica. "Sadece seni mutlu edecek şeyler söyler."

"Ama bu haksızlık!" dedi Judy. "Mutlu Sihirli Küre, sahtekarın teki!"

"İyi bir sahtekar ama," dedi Jessica.

"O zaman ben de ÇÖS'ümü sormam. Nasıl olsa iyi bir şey söyleyecek."

"Çok doğru," dedi Jessica.

"Madem hep böyle abuk sabuk, iyi şeyler söylüyor, neden bu kürenin tahminlerine inanıyorsun?" diye sordu Judy.

"Umurumda değil ki," dedi Jessica Finch. "Mutlu Sihirli Küre hoşuma gidiyor. Söylediği şeylerden hoşlanıyorum."

"Bana bir Mutsuz Sihirli Küre lazım,"

dedi Judy. "Yalan söylemeyen bir top."

Donk! Kadasına dank etti.

Onu nerede bulacağını biliyordu.

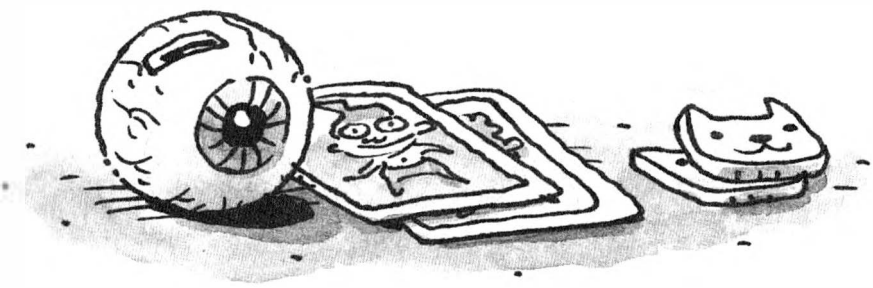

Judy okul çıkışı Rocky ve Frank'i, Vic'in Yeri'ne gitmeye ikna etti. Stink de geldi.

"Umarım beni korkutmak için yine bir plastik el almazsınız," dedi Stink.

"Hayır, bu defa kristal küre alacağım," dedi Judy.

Vic'in Yeri'ne vardıklarında Judy üçünü de oyuncak bölümüne sürükledi. Üstünde trol resimleri olan kartlar, göz şeklinde

bir kumbara ve kedi şeklinde birkaç silgi gördüler. Nihayet Judy bir top buldu. Mutlu değil, gerçek bir Sihirli 8 Topu!

"İşte, kristal küre."

"Kristal küre plastikmiş," dedi Stink.

"Yine de geleceği söylüyor," dedi Judy.

Topu elinde tuttu. Sanki elinin altında, kehanet gücünü hissedebiliyordu.

"Herkes sırayla birer soru sorsun," dedi Judy. "Her şeyi bilen kristal küreye ilk kim soru sormaya cesaret edecek?"

"Ben, ben, ben!" dedi Frank.

"Tamam," dedi Judy ve topu ona uzattı.

"Doğum günümde bana dondurma makinesi alacaklar mı?" diye sordu Frank.

"Gözlerini sımsıkı yumup konsantre olmayı unuttun," dedi Judy.

oyuncak • meze
OĞUK İÇEÇEKLER
Dedham Pottery
GARY'S BALIK
RADLEY OATS
BAKE-CO

Frank gözlerini yumdu ve konsantre oldu. Sorusunu tekrar sordu. Topu salladı. Dördü birden heyecanla küçük pencereden içeri baktı.

Kıyafetin pek iyi değil.

"Umarım bu şey yalan söylüyordur," dedi Frank.

"Şimdi sıra bende," dedi Rocky ve topu alıp salladı. "Frank Pearl, Judy Moody'ye aşık mı?"

İşaretler evet diyor.

"Aman ne komik. O kadar komik ki gülmeyi unuttum," dedi Frank.

"Ver şunu," dedi Judy.

"Benim sıram," dedi Stink.

"Sadece bir soru hakkın var, onun için iyi düşün," dedi Judy. "Ve acele et."

"Bir gün başkan olabilecek miyim?" diye sordu Stink.

Fazla ümitlenme.

"Kardeşim bir gün beni kızdırmaktan vazgeçecek mi?" diye sordu Judy.

Şimdi söylemesem daha iyi.

Stink, kristal küreyi kaptı. "Rocky, Judy'ye aşık mı?"

"Hey, küreyi kızdırma," dedi ürkütücü sesli Madam M. ve küçük pencereden içeri baktı. "Hava kabarcığı! Bakın! Soru hakkımız dolmuş. Şimdi onu yerine koymalıyız."

"Nasıl yani?"

"Hava kabarcığı! Kurallar böyle!"

Stink, Rocky ve Frank çiklet almaya gitti.

"Size yetişirim," diye bağırdı Judy arkalarından.

Judy Moody, küreyi raftaki yerine koymadı. Bir sorusu vardı. Günlerdir aklını kurcalayan bir şey. Çok Önemli Soru. ÇÖS.

Judy etrafına bir göz attı. Sonra gözlerini yumdu, konsantre oldu. Küreyi salladı.

"Bay Todd aşık mı?" diye fısıldadı.

Belirsizlik var, tekrar dene.

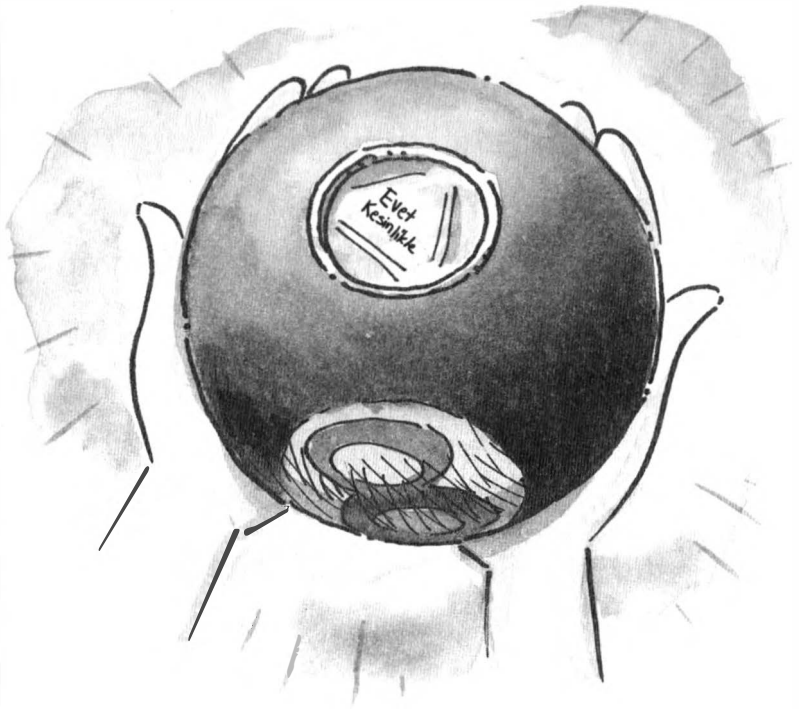
Judy gözlerini kapattı. Nefesini tuttu. Birkaç sihirli sözcük söyledi. "Ana mana kaynana, tıpkı kara karga," dedi Judy. Sonra sorusunu tekrarladı. "Bay Todd birine mi aşık?"

Küreyi iyice salladı. Ardından biraz daha salladı. Sonunda cesaretini toplayıp gözlerini açtı.

İşte oradaydı. Cevap.

Küçük pencerede. Mavi suda yüzen küçük üçgenin üstünde.

Evet, kesinlikle.

Operasyon Gerçek Aşk

Judy ranzasının üst katında gerinip tavandaki fosforlu yıldızlara baktı. Her şey birbirini tutuyordu. Kırmızıya dönüşen yüzük. Yeni gözlük, şarkı mırıldanma, kalp şeklindeki kurabiyeler. Aslında her şey gözünün önündeydi. En iyi kehanetiydi bu. Tek yapması gereken gözünün önündekini görmek olmuştu. Beynini kullanmak. Bağlantıyı kurmak. Bay Todd aşıktı!

Sonunda Madam M çok büyük bir kehanette bulunmuştu. Kesinkes doğru bir şey. Sadece onun, Judy Moody'nin, bildiği bir şey. Judy bir plan yaptı. Müthiş, kesin, geleceği gösteren bir plan. Şimdi yapması gereken tek şey, Bay Todd'u kandırıp yüzüğü tekrar parmağına takmasını sağlamaktı. Yüzüğün bir kez daha *aşık* anlamında kırmızı renge dönüştüğünü görmek istiyordu.

Önünde tek bir engel vardı. Ruh yüzüğünü okula götürmesine izin yoktu.

Cuma sabahı, Judy Moody yüzüğünü sakladığı yerden çıkardı ama parmağına takmadı. Kimseye de göstermedi. Onu sütdişi kutusunda tuttu. Kutuyu da sırt

çantasının gizli cebine koydu. Okul sona erinceye kadar.

Tamam, Ruh Yüzüğü Projesi zamanı! Operasyon Gerçek Aşk. Doktor Judy Moody, kristal kürenin yanılmadığından 3/4 ve 9/10 emindi. Ama yüzde 110 kesinlikle ve kesinlikle emin olması gerekiyordu.

"Bay Todd," dedi Judy ve ruh yüzüğünü gizli kutusundan çıkardı. "Ruh yüzüğümü okula getirmemem gerektiğini biliyorum ama bir ÇÖS'üm var."

"O yüzüğü bir daha görürsem çok kötü bir ruh haline girebilirim," dedi Bay Todd.

"Bütün gün saklı tuttum," dedi Judy. "Yemin ederim. Sadece size ruh yüzüğünün nasıl çalıştığını soracaktım. Bilimsel olarak yani."

"Ruh yüzükleri çok ilginçtir," dedi Bay Todd. "Biliyor musun, ben çocukken de çok popülerdi."

"Yok canım!" dedi Judy.

"Evet, canım!" dedi Bay Todd gülerek. "Şu yüzüğe bir daha bakalım."

Bay Todd yüzüğü elinde tutuyordu.

Judy ona Çok Özel Güç yardımıyla bir mesaj gönderdi.

Yüzüğü tak. Yüzüğü tak.

"Ruh yüzüklerinin kendi bilimi vardır."

Yüzüğü tak.

"Vücutlarımızın ısı enerjisi yaydığını biliyor muydun?"

Yüzüğü tak.

Bay Todd yüzüğü alıp işaretparmağının ucuna taktı. "Vücudumuzun ısısı değiştikçe

sıvı kristal de renk değiştirir. Bak. Kırmızı, hararetimizi gösterir."

İşe yaramıştı! Ruh yüzüğü yine kırmızı olmuştu. Kırmızı. Kıpkırmızı. *Aşık.*

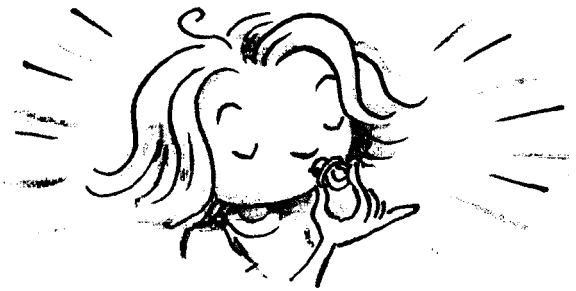
"Burası sıcak olmadı mı?" dedi Bay Todd.

"Hem de nasıl," dedi Judy. "Antarktika'yı bile eritecek kadar sıcak."

"Korkarım Antarktika'mız yerli yerinde duruyor," dedi Bay Todd. Yüzüğü geri verdi. "Şu Çok Özel Soru'ya, yani ÇÖS'e cevap alabildin mi?"

"Evet, evet, evet!" dedi Judy. "Teşekkürler Bay Todd!" Judy koşarak sınıftan çıktı.

Madam M iş başındaydı ve daha iyi bir kahin olacaktı. Judy yüzüğünü öptü.
Servis otobüsüne bindiğinde yüzüğü parmağına takmıştı bile. Yüzük sarı

rengini aldı. Sarı; sinirli, gergin demekti. Neden gergin olduğunu biliyordu. Judy Moody'nin gelmiş geçmiş en iyi kehaneti yüzünden tabii ki. Kimseye söylemeden önce, Bay Tood'un kime aşık olduğunu öğrenmeliydi. Bu pek kolay olmayacaktı.

Cumartesi sabahı Judy tekrar kütüphaneye gitti. Şu çatal çatal küpeli, hoş kütüphaneci Lynn orada mı diye baktı.

Bugün Lynn kaykaylı küpeler takmıştı.

"Küpelerini değiştirmişsin!" dedi Judy.

"Bazen öyle şeyler yaparım," dedi Lynn ve güldü. "Sana nasıl yardımcı olabilirim?"

"Birinin aşık olup olmadığını anlamaya yarayan kitaplar nerede?"

"Şey," dedi Lynn, "bu tür şeyleri kitaplarda bulmak kolay değildir. Genellikle insan bunu bir şekilde anlar. Hisseder."

"Yanlış anlama, ben kendim için istemiyorum," dedi Judy üç ton birden kızararak. "Ben bir başkasının aşık olup olmadığını anlamaya çalışıyorum."

"Ah. Anladım."

"Burada milyonlarca kitabınız var. Aşk meşk hakkında mutlaka bir şeyler vardır. Herkes aşka bayılır."

"Dur bir düşüneyim," dedi Lynn. "Sevgililer Günü kitaplarımız ve aşk

hikayelerimiz var."

"Tılsımlar? Büyüler falan yok mu?"

"Hadi şu tarafa bakalım," dedi Lynn. Judy'yi doğruca aşk bölümüne götürdü ve raftan, üstünde gümüş rengi bir yazı olan mor bir kitap aldı. Yazı şöyle diyordu: *Gerçek Aşkı Bulun.* Judy kitabı açtı ve sayfalarını karıştırmaya başladı. Beşinci bölümün başlığı şöyleydi: "Tek İhtiyacımız Bir Çanak Pekmez!"

"Pekmez! Bu çok kolay! Bu kitabı alıyorum!" dedi Judy. "Teşekkürler!"

Judy kayıt kuyruğunda beklerken kitabı okudu. Eve yürürken okudu. Eve girerken de okudu.

Eski zamanlarda, insanlar bir çanak pekmeze bakarak gerçek aşklarının kim

olduğunu öğrenirdi.

Judy doğru mutfağa gitti ve bir kaba yoğun, yapış yapış pekmez döktü. Birkaç sihirli sözcük eklemeyi de unutmadı. "Abak mabak yeşil kabak... Söyle bana büyülü pekmez, Bay Todd kime aşık?" Gözlerini pekmeze dikip baktı da baktı.

Gördüğü şekil biraz şeye benziyordu... Bir şeye... Tavuğa!

Yok daha neler!

Bay Todd tavuğa aşık değildi herhalde.

Eski Mısır'da insanlar pekmez yerine mürekkep gölcüklerine bakardı.

Judy holdeki çalışma masasından bir şişe mürekkep aldı. Bir çanağa boşaltıp baktığında darmadağınık bir masa gördü. Artık tişörtünde de Antarktika'ya benzer

bir leke vardı. Kimse Antarktika'ya aşık olamazdı.

Masaya bir kap koyun ve içine yirmi bir adet topluiğne atın.

Bu tavsiyeyi geçti. Yirmi bir tane iğnesi yoktu. Toplu ya da topsuz.

Yastığınızın altına bir dilim düğün pastası koyun ve evleneceğiniz kişiyi rüyanızda görün.

Nereden düğün pastası bulabilirdi?

Bir saat ve saç fırçasına ihtiyacınız olacak.

Saç fırçası mı? Judy şimdiye kadar hiç sevebileceği bir saç fırçasına rastlamamıştı. Hem saç fırçasının gerçek aşkla ne ilgisi olabilirdi? Bu aşk meşk işleri gerçekten çok karmaşıktı!

Alfabenin her harfi için küçük bir kağıdı kare şeklinde kesin. Harfleri ters çevirerek bir kap suya atın. Ters dönerek yüzünü gösteren harfler, sevgilinin adını yazacaktır.

Büyük bir kap su. Harfler. Bu tarifi işaretledi. Bay Todd bu tuzağa düşebilirdi belki!

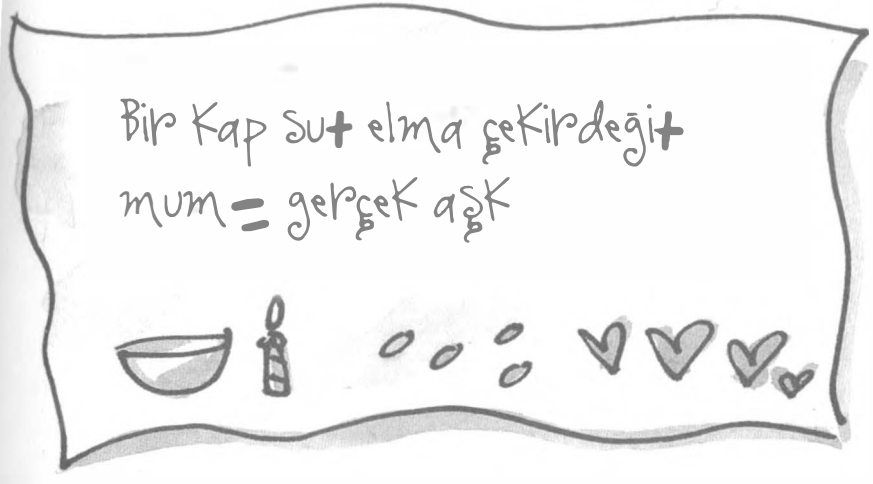
Bir elma çekirdeğini alnınıza bastırın ve alfabenin harflerini saymaya başlayın. Çekirdek düşerken söylediğiniz harf, gerçek aşkınızın baş harfidir.

Elma çekirdeği. Bunu da yapabilirdi. Bu tarifin yanına yıldız koydu.

Bir mum yakın. Eğer eriyen mum sola damlarsa bir kadın aşıktır. Eğer sağa damlarsa aşık olan bir erkektir.

MÜTHİŞ!

Judy kendisi için not aldı:

Kurgusal Olmayan Kehanet

Pazartesi sabahı sınıfın kapısından içeri ilk giren, Judy oldu.

"Judy, herkesin masasına pastel boya koyar mısın?" diye sordu Bay Todd.

"Ne için?"

"Bugün her şeyi pastel boyalarla yazacağız."

"Niye?" diye sordu Judy.

"Eğlenmek için!"

"Gazlı kalemler daha iyi," dedi Judy.

Bay Todd kaşlarını çattı.

"Sadece bir öneriydi," diye ekledi Judy.

"Pastel boyaların kokusunu sevmez misin?" diye sordu Bay Todd.

Judy gazlı olmayan pastel boyaları dağıttı. Bay Pastel Boya Koklayıcı'dan masasında bilimsel bir deney yapmak için izin istedi.

Bay Todd'un kalem kutusunun yanına bir kap su, yirmi dokuz tane de kağıttan harf yerleştirdi.

Hangi harflerin döneceğini görmek için sabırsızlanıyordu. Kısa bir süre sonra o, Madam M, Bay Todd'un gizli aşkının adını öğrenecekti! Ve artık o, Madam Maskara'nın M'si ya da Patlak Balon olmayacaktı.

Fen dersinde Judy harflerin tersyüz olarak suda yüzmesini izledi. Bay Todd kümülüs bulutlarıyla ilgili konuşup duruyordu. Judy, Fırtına Mavisi diye adlandırılan pastel boyasıyla tombul tombul bulutlar çizdi. Sıska bulutlar da. Kendini kalp ve pastel boya şeklinde bulutlar çizmekten de alamadı.

Fen dersi bitince Judy, Bay Todd'un masasına koştu. Bir sürü harf dönmüştü! Ama gazlı kalemle çizdiği bütün harfler suda akmış, okunmaz hale gelmişti.

"Deneyin başarılı oldu mu?" diye sordu Bay Todd.

"Hayır," dedi Judy. "Sonuç koca bir sıfır."

"Tekrar dene," dedi Bay Todd. "Gerçek bilim zaman alır."

Evet, diye düşündü Judy. Ama bu sefer elma çekirdeği kullanacaktı.

Judy öğle yemeğinde elma yedi. Teneffüste Bay Todd'u bahçede Rocky ve Frank'le konuşurken buldu.

"Bay Todd, bana başka bir deneyde daha yardımcı olur musunuz?" diye sordu.

"Bilim adına her şeyi yaparım," dedi Bay Todd.

"Bu elma çekirdeğini alnınıza koyun. Sonra da alfabeyi okuyun."

"Komik!" dedi Frank.

"Sahi yapacak mısınız?" dedi Rocky.

"Nedense bana pek bilimsel gelmedi," dedi Bay Todd. Yine de elma çekirdeğini alnına yapıştırıp *Alfabe* şarkısını söylemeye başladı.

"A B C Ç D E F G..."

Herkes güldü.

"Bu bir şaka mı?" diye sordu Bay Todd.

"Sakın durmayın!" diye ciyakladı Judy. "Deneyi mahvedeceksiniz!"

Bay Todd elma çekirdeği alnından düşmeden şarkıyı *T*'ye kadar söyledi.

T harfi, diye düşündü Judy. Hımm. Aynı Todd gibi.

"Doğru yaptım mı?" dedi Bay Todd.

"Göreceğiz," dedi Judy. "Gerçek bilim zaman alır."

"Yardım edebildiğime sevindim. Artık içeri girsek iyi olur. Unutmayın, bugün büyük gün. Özel misafirimiz olan yazar, 3T'yi ziyarete geliyor."

"Bayan Pastel Boya mı yani?" diye sordu Frank. "Bugün mü?"

"Nasıl unutursun?" diye sordu Judy. "Hafta boyunca Bay Todd'un kafasında pastel boyalar dolaşıp durdu."

Pastel boyalar kimin umurundaydı? Pastel boya, anaokulu çocukları içindi. Judy Moody ise yetişkinlere özgü şeyler

düşünüyordu. Önemli şeyler. Mesela aşk gibi.

3T sınıfı öğrencileri tahtayı silip yerdeki kağıtları topladı. Balığı beslediler, çöpü boşalttılar ve sıralarındaki kalem izlerini sildiler. Bay Todd sınıfın çok temiz, pırıl pırıl görünmesini istiyordu.

"Bugüne dek kimse için bu kadar çok temizlik yapmamıştık," dedi Frank.

"Bana mı söylüyorsun?" dedi Judy. "Sanki gelen misafir, çöpe bakacak."

"Bu o mu acaba?" dedi Frank kapıyı çalan bir kadını göstererek.

Misafir geldiğinde, 3T sınıfı, üçüncü sınıflara yakışır bir dikkatle onu dinlemeye hazırdı.

"3T sınıfı," dedi Bay Todd, "sizi çok özel bir arkadaşımla tanıştırmak istiyorum. Bayan Tater. Bildiğiniz gibi kendisi yazar ve ressamdır. Bugün de buraya ta New York'tan, bize yeni kitabı *Pastel Boyalar Yenmez*'i tanıtmak için geldi."

Herkes alkışladı. Bayan Pastel Boya tam da pastel boyaya benziyordu! Limon sarısı bir bluzla desenli bir etek giymişti. Saçı kısacık ve kıvırcıktı, başına şık bir eşarp dolamıştı. Küpeleri bile pastel boya şeklindeydi. Ama daha önemlisi, botlarını da erittiği turuncu pastelle boyamıştı!

Bayan Tater, 3T'ye pastel boya yapımı hakkındaki kitabını gösterdi. Bu kitabın kurgusal olmayan bir kitap olduğunu söyledi.

Kurgu, yazarın hayal ederek yazdığı kitap demekti. Kurgusal olmayan da bunun tam tersiydi. Yani "gerçek" demekti.

Bayan Tater yaşlı olmayandı (genç).

Çirkin olmayandı (güzel).

Sıkıcı olmayandı (ilginç).

Sınıfa yüz yıl önce ilk pastel boyanın nasıl yapıldığını anlattı. Mum, boya ve tozdan oluşan gizli formülü verdi.

Bir mum yaktı ve damlayan mumu kırmızı bir tozla karıştırarak pastel boyanın nasıl yapıldığını gösterdi.

"Kek harcına un katmaya benziyor," dedi Bayan Tater.

Bayan Tater, bir keresinde New York'taki pastel boya müzesinde Kaptan Kanguru adında ünlü bir adamla tanıştığını anlattı.

PASTEL
BOYALAR
Yenmez

Sonra Pastel Boya Yeme makinesinden bahsetti. Pastel boyaları kontrol eden, kırık ya da yamukları atan bir makineydi bu.

Bir keresinde Bayan Tater kendi pastel boyasına bir isim bulmak zorunda kalmıştı.

"Ne isim koydunuz?" diye sordu herkes.

"Balkabağı Dolunay," deyip botları gibi turuncu pastel boyayı çıkardı. "Bu ismi Bay Todd'la bulduk." Gülümsemesi Günbatımı Işığı adlı pastel boya gibiydi.

"Yeni pastel adlarından bazıları Atomik Mandalina, Muz Çılgınlığı, Patlıcan..."

Patlıcan bir renkti işte. Stink haklıydı! "Kabak da bir renk mi?" diye sordu Judy.

"Hayır, ama bu çok iyi bir fikir," dedi Bayan Tater. "Ve bu da benim favorim: Mor Dağların Efendisi."

"MÜTHİŞ!" dedi Judy.

Mor Dağların Efendisi! Bu ad da en az Dünyanın En Mutlu İnsanı moru kadar güzeldi.

"Bay Todd en çok Narçiçeği'ni sever."

"Kırmızı," dedi Bay Todd.

Kırmızı! Judy bir başkan gibi dimdik oturdu ve üçüncü sınıflara yakışır bir dikkatle dinlemeye devam etti.

"Makarna ve Peynir'i de unutmayalım!" Bayan Tater peynire benzeyen bir pastel boya çıkardı. "Bu boya yenecek kadar leziz görünüyor! Ama o işi Pastel Boya Yeme makinesine bıraksak iyi olacak." 3T sınıfındaki herkes gülmekten yerlere yattı.

"Şimdi sıra sizde. Kim pastel boyalar için bir isim bulacak? Fikri olan var mı?"

"Beyzbol Sopası Kahverengisi!" dedi Frank.

"Domuzcuk Pembesi!" dedi Jessica.

"Huysuzluk Mavisi!" dedi Judy.

Herkes aklına gelen isimleri söyledi, ardından Bayan Tater soruları cevaplandırdı.

"Bir pastel boya yapmak ne kadar zaman alır?" diye sordu Jessica Finch.

"Yaklaşık on beş dakika."

"Bir kitap yazmak ne kadar zaman alır?" diye sordu Rocky.

"Boya yapmaktan daha uzun sürüyor. Ben yaklaşık bir yılda yazdım."

"Sahiden ya, pastel boyaları kim icat etti? George Washington mı?" diye sordu Frank.

"Aslında," dedi Bayan Tater, "Binney ve Smith diye iki adam. Siyah bir boyaydı. Bay Binney'nin karısı Alice, öğretmendi. Bay Todd gibi."

"Başka sorusu olan?" dedi Bay Todd.

Judy elini kaldırdı.

"Sorum yok, bir yorum yapacağım."

"Evet?" dedi Bayan Tater.

"Siz hiç *sıkıcı olmayan* birisiniz."

"Teşekkür ederim," dedi Bayan Tater. "Ne güzel bir iltifat."

Ders sona erdiğinde herkes Bayan Pastel Boya'yı alkışladı.

"Pekala 3T," dedi Bay Todd, "Bayan Tater herkese pastel boya getirdi. Sıraya girin ve hediyelerinizi alın. Boyasını alan yerine dönüp istediği resmi yapabilir."

Judy pastel boya almak için sıraya girdi. İşte tam o anda gördü. Mum! Bayan Tater'ın yaktığı mumun bütün damlaları sadece bir yöne akmıştı. Sola.

Fakat bir dakika! Eğer aşık olan Bay Todd ise, mum sağ tarafa damlayacaktı. Sol taraf, aşık olan bir *kadın* demekti.

Judy, Bayan Pastel Boya'ya daha dikkatli baktı. Bay Todd ona Narçiçeği kırmızısı bir pastel boya veriyordu. Bayan Tater de ona, sanki öğretmenleri yakışıklı bir prense filan dönüşmüş gibi bakıyordu.

Evet! *Donk!* Tabii ya! Cevap ortadaydı! Bayan Tater aşıktı. Mum damlaları bunu ispatlıyordu. Judy bunu kendi gözleriyle görmüştü. Ve Tater, T harfiyle başlıyordu. Tıpkı elma çekirdeğinin de söylediği gibi.

Sonunda, Judy Moody, kurgu olmayan, yani gerçek bir kehanette bulunmuştu! Bay Todd, Bayan Pastel Boya'ya aşıktı. Bayan Pastel Boya da Bay Todd'a aşıktı. Bunun doğru olduğunu gösteren bir sürü işaret vardı.

Judy Moody tam da dedikodu yayma havasındaydı. Frank Pearl'e söyledi. Rocky'ye, Stink'e ve servis aracındaki herkese söyledi. Evde annesiyle babasına söyledi. Jessica Finch'i bile aradı. Gelmiş geçmiş en iyi, kurgu olmayan kehanetini bütün dünyaya duyurdu: "Madam M kehanetini açıklıyor... Ta taa! Bay Todd ve Bayan Pastel Boya birbirine aşık!"

Ertesi sabah Virginia Dare Okulu bu haberle çalkalanıyordu. Gerçekten mi? Olabilir mi? Judy Moody geleceği önceden mi gördü? Nereden biliyor? Bay Todd'a sorsalar mı?

O sabah 3T sınıfı ancak patlayan mısırlar kadar sessiz oturabiliyordu.

"Vay, bugün hareketliyiz galiba," dedi Bay Todd.

"Size sormak istediğimiz bir şey var," dedi Judy. Kaleminin ucuna üç ısırık izi daha eklemişti.

"Evet, evet," diye bağrıştı herkes.

"Tamam, ama siz bana bir şey sormadan önce benim size söyleyeceklerim var. Bu bir sır aslında. Ama bence artık size söylemenin zamanı geldi."

Kırt, kırt. Judy silgisini çiğnedi.

"Bayan Tater'ı, dün tanıştığınız yazarı biliyorsunuz."

Judy az kalsın silgiyi yutacaktı! Bütün sınıf da nefesini tutmuştu. Mısır patlatma işi sona ermişti.

"Umarım sunumunu beğendiniz ve hepiniz pastel boyalar ve kitap yazmakla ilgili bir şeyler öğrendiniz."

Kırt, kırt. Kıtırt.

"Bayan Tater'ın özel bir arkadaşım olduğunu size söylemiştim. Hepinizin onunla tanışma fırsatı bulmasına çok sevindim. Çünkü Bayan Tater ve ben nişanlıyız. Evleneceğiz! Ve hepiniz düğüne davetlisiniz."

"Düğün!"

"Mmm, pasta yiyeceğiz!"

"Sahiden gelebilir miyiz?"

"Ne zaman?"

"Yine de öğretmenimiz olacak mısınız?"

Sınıfta bir sürü soru dolanıp duruyordu.

"Evinizde yığınla pastel boyanız mı olacak? " diye sordu Jessica.

"Çocuklarınız Tater-Todd mu olacak?" diye sordu Frank, sonra da güldü.

Ama Judy gülmedi. "BİLİYORDUM!" Oturduğu yerden zıpladı. Çiğnenmiş silgisi odanın ön tarafına uçtu. Judy sağdan ikinci sıranın önünde basbayağı dans ediyordu.

"Judy Moody'nin kehaneti çıktı!" diye bağırdı Frank Pearl. "Haklı çıktı!"

"Dün biliyordu!" dedi Rocky. "Servis otobüsünde hepimize söyledi."

Yıldızlı
Tacı PET

"Beni de aradı!" dedi Jessica Finch.

Herkes Judy'yi gösteriyordu. "Bildi! Bize söylemişti! Doğru tahmin etti! Kehaneti çıktı!"

"Judy," dedi Bay Todd şaşkınlıkla, "doğru mu bu?"

"Kurgu olmayan, yani gerçek," dedi Judy.

"Nasıl anladın? Sırrımızı hiç belli etmediğimizi sanıyorduk."

Judy kullandığı bütün o yöntemleri düşündü. Kırmızıya dönüşen ruh yüzüğü. Elma çekirdeği. Damlayan mum. En önemlisi de Bay Todd'un Bayan Tater'ın yanında ağzı kulaklarında gülümsemesi ve Balkabağı Dolunay'ı gösterirken Bayan Tater'ın gözlerindeki ifade.

"Ruh yüzüğü ya da ÇÖG sayesinde," diyebilirdi. "Madam Moody'nin M'si kehanette bulunabiliyor," da diyebilirdi. Ünlü Amerikalı Falcı Jeane Dixon gibi, ama yumurtalara bakmadan. Fakat Judy birden insanın bazı şeyleri hissettiğini fark etti. Kalbinde. Bu tür şeylerin açıklaması yoktu.

"Bu da benim sırrım," dedi.

Sonunda Judy Moody bir kehanette bulunmuştu.

Eve varınca doğruca odasına koşup çok özel sütdişi kutusunu açtı ve ruh yüzüğünü çıkardı. Yüzüğü parmağına taktı. Gözlerini yumdu. Nefesini tuttu. Sekize kadar saydı. En sevdiği sayı buydu. Mor şeyler düşündü:

Gösterişli kol askıları ve yusufçuğun kanatları, üzümlü balonlu çiklet ve yosun yeşili renginde olmayan ruh yüzükleri.

Sonunda gözlerini açtı.

Siyah! Ruh yüzüğü kömür karasıydı. Uğursuz bir mürekkep lekesi gibi karaydı.

Judy mutluluktan havalara uçarken yüzük nasıl siyaha dönüşürdü? Hayır, bir dakika! Ruh yüzüğü renk değiştiriyordu. Hem de gözünün önünde. Ruh yüzüğü mora dönüştü! Dağların Efendisi Moru! O, Judy Moody, *Dünyanın En Mutlu İnsanı* ruh halindeydi.

Bay Todd herkesin kendi geleceğinin oluşmasında bir rol oynadığını söylemişti ve Judy'ye gelecek şimdiden daha parlak

görünmeye başlamıştı. Bundan sonra Judy'nin geleceği kendi ellerinde olacaktı ve bir işe başlamak için şu andan daha iyi bir zaman yoktu.

Üstünde asık surat resmi *olmayan* bir kalem çıkardı ve ev ödevi için *olmayan* defterine kurgu *olmayan* bir şeyler yazdı.

Judy Moody'nin gelecek planı

Doktor ol

Stink'in seni kızdırmasına engel ol

Bir partiye hazırlan

Bir düğüne hazırlan

Belki bir kitap yazarım (pastel boyalar'la ilgili olmayan!)

Şemsiye ve Baykuş kelimelerini doğru yazmayı öğren

Antarktika'dan uzak dur

Odanı Mor Dağların Efendisi rengine boya

Gelecek önünde uzanıyordu, onu bekliyordu. Judy'nin kesin olarak bildiği, emin olduğu bir şey daha vardı. Daha bir sürü ruh hali yaşayacaktı.

JUDY MOODY Geleceği Görüyor

Judy Moody'nin her durum için ayrı bir ruh hali ve bu özelliğine özellik katan bir de yüzüğü var!

Judy, yüzüğünün Çok Özel Güçleri sayesinde geleceği gören bir kıza dönüşüyor. Geleceği gören Madam M'ye göre (Moody'nin M'si) Kurbağa Çişi Kulübü'nün kayıp maskotu bulunacak, Judy Dil Bilgisi testinden 100 üzerinden 110 alacak ve bu başarısı sayesinde çok büyük bir ödül kazanacak. Judy'nin gelecek tahminleri sizi Judy Moody ruh haline sokacak mı? İşaretler 'evet' diyor.

Bizi çok seveceksiniz!

ISBN 978-605-4482-57-3

9 786054 482573

www.artemiscocuk.com